

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

KOM(94) 612 endelig udg.
Bruxelles, den 04.01.1995
95/0010 (SYN)

Forslag til
RÅDETS DIREKTIV
om kvaliteten af drikkevand

(forelagt af Kommissionen)

THE UNIVERSITY OF CHICAGO PRESS

THE UNIVERSITY OF CHICAGO PRESS
54 EAST LAKE STREET
CHICAGO, ILLINOIS 60601

THE UNIVERSITY OF CHICAGO PRESS
54 EAST LAKE STREET
CHICAGO, ILLINOIS 60601

THE UNIVERSITY OF CHICAGO PRESS

BEGRUNDELSE

1. INDLEDNING OG RESUME

1.1 Behovet for en revision af direktiv 80/778/EØF

Med direktiv 80/778/EØF⁽¹⁾ om drikkevand ("drikkevandsdirektivet") blev der for første gang fastlagt en række bindende kvalitetsnormer for drikkevand i hele Fællesskabet. Direktivets gennemslagskraft har været betydelig, og der er generel enighed om, at det har været drivkraften bag den generelle forbedring af drikkevandets kvalitet, der har fundet sted i Europa i det forløbne årti.

Direktivet har tjent regeringer og vandværker som et stabilt og forudsigeligt grundlag for deres investeringsprogrammer, og forbrugerne kan nu forvente at modtage vand, der opfylder udtrykkelige kvalitetsnormer, der er gældende i hele Fællesskabet.

På trods af de mange fordele ved direktiv 80/778/EØF har det imidlertid også haft visse skavanker, som Kommissionen har erkendt. Der er f.eks. opstået vanskeligheder, fordi direktivet ikke giver medlemsstaterne passende lovgivningsmæssige rammer til at tage højde for variationer i råvandets kvalitet og tekniske vanskeligheder i forbindelse med fremstilling og distribution af drikkevand. I sådanne tilfælde giver direktivet medlemsstaterne ringe mulighed for - inden for passende og gennemsigtige lovgivningsmæssige rammer - at bøde på overskridelser af de forskellige kvalitetsnormer.

Da direktivet endvidere er baseret på et forslag fremsat i 1975, svarer ideerne og normerne heri til, hvad der blev anset for passende for tyve år siden. Direktivet tager ikke højde for den øgede viden og de teknologiske forbedringer, der er kommet til siden.

Endvidere skulle direktivet tages op til revision i lyset af nærhedsprincippet, som fastsat i traktaten om Den Europæiske Union undertegnet i Maastricht. Dette princip blev bekræftet på Det Europæiske Råds møde i Edinburgh i december 1992, hvor det i konklusionerne af mødet hedder, at Kommissionen agter at forenkle, kodificere og ajourføre gældende retsforskrifter på miljøområdet, navnlig bestemmelserne om vand, for at tage hensyn til ny viden og den tekniske udvikling.

Det Europæiske Råd besluttede derfor på dets møde i Bruxelles i december 1993, at Kommissionen skulle foretage en tilbunds gående revision af drikkevandsdirektivet.

Den fremførte navnlig, at bestemmelserne om drikkevand i højere grad skulle sigte mod opfyldelse af væsentlige kvalitets- og sundhedskriterier, og at det skulle være op til medlemsstaterne selv at tilføje sekundære kriterier, hvis de anså det for nødvendigt.

Dette betød i praksis, at det reviderede drikkevandsdirektiv (der omfatter vand til husholdningsbrug og vand til levnedsmiddelindustrien, hvor det kan have betydning for slutproduktets sundhedsmæssige egenskaber) skulle definere generelle parametre, hvoraf nogle skulle fastsættes på fællesskabsplan og andre på nationalt plan.

⁽¹⁾ EFT nr. L 229 af 30.8.1980, s. 11.

I september 1993 var Kommissionen vært for en konference, hvor de berørte parter fremlagde deres synspunkter om direktivet og behovet for en revision. Ved udarbejdelsen af dette forslag er der taget hensyn til disse synspunkter og de oplysninger, Kommissionen siden har fået forelagt.

Udgangspunktet for forslaget er, at forsyning med drikkevand af god kvalitet både er en forudsætning for sundhedsbeskyttelse på et højt niveau og for en bæredygtig social og økonomisk udvikling. Drikkevand af god kvalitet er således en vigtig faktor for en højnelse af levestandarden og livskvaliteten i Unionen.

Vedtages dette forslag til revision, vil direktivet blive bragt på linje med traktaten om Den Europæiske Union, navnlig med nærhedsprincippet og forsigtighedsprincippet.

Efter Kommissionens opfattelse er den vigtigste enkeltstående ændring i direktivet, nedsættelsen af den tilladte maksimale koncentration af bly i drikkevand fra 50 µg/l til 10 µg/l. Denne ændring, der er i overensstemmelse med de seneste rekommandationer fra Verdenssundhedsorganisationen (WHO), er først og fremmest indført for at beskytte spædbørn, småbørn og gravide kvinder med de neurotoksiske virkninger, som vides at bidrage til nedsat intelligens og indlærings- og adfærdsproblemer. Efter Kommissionens opfattelse vil fordelene ved denne nedsættelse af blyindholdet rigeligt opveje omkostningerne herved.

For at det drikkevand, forbrugerne modtager, skal kunne opfylde den nye blyværdi, vil det være nødvendigt at erstatte blyrør og -fittings. Foreløbige skøn tyder på, at de samlede omkostninger hertil vil blive på omkring 70 mia ECU. Der foreslås imidlertid en 15 års frist til opfyldelse af den nye værdi, så medlemsstaterne vil have rigelig mulighed for at foretage de nødvendige investeringer. Endvidere vil medlemsstaterne selv kunne bestemme, hvor hurtigt blyrør og -fittings skal erstattes i de private husholdninger.

De kan således udskyde investeringer på dette område, hvis de finder det nødvendigt.

1.2 Forholdet mellem dette forslag og beskyttelse af ressourcerne

Dette forslag til revision af direktiv 80/778/EØF er kun en del af processen for forenkling, kodificering og ajourføring af den gældende fællesskabsret vedrørende vand. Forslaget tager ikke sigte på ressourcebeskyttelse, men på kvaliteten af det vand, forbrugerne modtager, både i form af drikkevand og i levnedsmidler, til hvis fremstilling der er anvendt vand.

Kommissionen erkender betydningen af ressourcebeskyttelse, men finder det ikke hensigtsmæssigt at medtage bestemmelser herom i forslaget. Kommissionens sigte er en retsakt, som kan anvendes og gennemføres i hele Den Europæiske Union, og som indeholder grundlæggende drikkevandsnormer, der kan beskytte befolkningens sundhed ind i det næste århundrede.

Revisionen af drikkevandsdirektivet er imidlertid et vigtigt skridt i den overordnede strategi for en sammenhængende og bæredygtig beskyttelse af vandressourcerne i Den Europæiske Union.

Ressourcebeskyttelsen i Fællesskabet vil blive baseret på den påtænkte revision af direktiv 80/68/EØF⁽²⁾ om beskyttelse af grundvandet mod forurening forårsaget af visse farlige stoffer, på andre relevante retsfor skrifter og på de foreslåede bestemmelser om beskyttelse af overfladevand.

Man kan gå ud fra, at kvaliteten af overfladevand til fremstilling af drikkevand vil blive beskyttet tilstrækkeligt i kraft af de allerede gældende direktiver om plantebeskyttelsesmidler, forurening forårsaget af byspildevand, nitrater fra landbruget samt farlige stoffer og de foreslåede direktiver om integreret forureningsforebyggelse og -bekæmpelse og om vandområders økologiske kvalitet. Disse forpligtelser supplerer de generelle forpligtelser, der følger af traktatens artikel 130 R.

Når alle de ovennævnte forslag om beskyttelse af overfladevand, som nu er til behandling i Rådet, er vedtaget, vil Kommissionen undersøge, om direktiv 75/440/EØF⁽³⁾ og 79/869/EØF⁽⁴⁾ stadig har nogen eksistensberettigelse, og fremsætte forslag herom.

1.3 De vigtigste ændringer

1. Nedsættelse af antallet af parametre

Det samlede antal vandkvalitetsparametre i bilag I nedsættes fra 67 i direktiv 80/778/EØF til 48 i det nye forslag. Heri indgår 13 nye parametre, der er tilføjet som følge af øget viden på området.

Der er kun medtaget parametre, som anses for væsentlige til at sikre et fortsat højt sundhedsbeskyttelsesniveau i Unionen.

Medlemsstaterne kan være nødsaget til at fastsætte værdier for flere parametre, hvis de lokale forhold kræver det, og de finder det hensigtsmæssigt af hensyn til sundhedsbeskyttelsen.

2. De reviderede parameterværdier

Værdierne for kvalitetsparametrene i bilag I er blevet revideret i lyset af forsigtighedsprincippet og den øgede viden på området. I denne forbindelse er der taget nøje hensyn til Verdenssundhedsorganisationens seneste retningslinjer såvel som til de forskelligartede miljøvilkår i Unionen.

Endvidere er Kommissionens Rådgivende Videnskabelige Udvalg til Undersøgelse af Kemiske Forbindelsers Toksicitet og Økotoksicitet blevet hørt om en række vigtige parametre, herunder pesticider og bly.

Parâmeterværdierne er baseret på de foreliggende videnskabelige data eller - i de tilfælde hvor disse værdier er lavere end de værdier, der kan nås med de nuværende behandlings-

⁽²⁾ EFT nr. L 20 af 26.1.1980, s. 43.

⁽³⁾ EFT nr. L 194 af 25.7.1975, s. 26.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 271 af 29.10.1979, s. 44.

Bl.a. parameterværdierne for bly, nitrater og pesticider er taget op til revision.

For bly og nitrat foreslår Kommissionen parameterværdier, som i det væsentlige er i overensstemmelse med WHO's retningslinjer. Sammenlignet med det nuværende direktiv betyder dette en uændret værdi for nitrat og en nedsættelse på 80% af værdien for bly.

Denne nedsættelse af blyværdien hviler på de data, der ligger til grund for den nuværende værdi i WHO-retningslinjen. Sigtet med denne lave værdi er først og fremmest at undgå akkumulering af bly hos spædbørn, men er hensigtsmæssig for alle aldersgrupper.

For pesticiderne foreslår Kommissionen, at den nuværende forsigtighedsbaserede værdi på 0,1 µg/l principielt bevares for hvert enkelt pesticid. Erfaringerne viser, at denne værdi i de fleste tilfælde kan overholdes, uden at der behøves supplerende rensning, forudsat at pesticiderne anvendes forsvarligt.

3. Øget gennemsigthed

Kommissionen foreslår, at der skabes bedre tilsyn med direktivets gennemførelse, ved at rapporteringshyppigheden øges fra treårige (ændring af direktiv 80/778/EØF ved direktiv 91/692/EØF om standardisering af gennemførelsesrapporterne) til årlige rapporter. Derudover forpligtes medlemsstaterne til øjeblikkeligt at underrette forbrugerne om eventuelle afvigelser fra direktivets normer og om eventuel sundhedsfare som følge heraf. De skal endvidere informere forbrugerne om, hvilke foranstaltninger de bør træffe.

4. Aktionsmargen til afværgeforanstaltninger

Med Kommissionens forslag har medlemsstaterne en fleksibel ramme, inden for hvilken de kan afhjælpe uforudsete overskridelser af direktivets normer, forudsat overskridelserne ikke indebærer sundhedsfare, og drikkevandsforsyningen ikke kan opretholdes ved andre praktisk gennemførlige midler. Den berørte befolkning skal endvidere have fuld besked i sådanne situationer.

Medlemsstaterne skal underrette Kommissionen om alle vigtige undtagelser, der indrømmes på dette område.

Medlemsstaterne er forpligtet til så vidt muligt at prioritere forebyggende foranstaltninger og i givet fald gribe ind for at forbedre kvaliteten af vandressourcer, der bruges til fremstilling af drikkevand.

5. Gensidig anerkendelse af drikkevandets kvalitet

Kommissionen foreslår, at det gøres ulovligt for medlemsstaterne at begrænse eller forbyde fri omsætning mellem medlemsstaterne af drikkevand, der opfylder direktivets minimumskrav, og af levnedsmidler, til hvis fremstilling der er anvendt drikkevand. Dette er nødvendigt for at sikre, at det reviderede direktiv ikke resulterer i handelshindringer.

6. Forenklede kontrolforpligtelser

Der foreslås et revideret sæt minimumskrav til kontrol med drikkevandet, hvorved medlemsstaterne har mulighed for at tilpasse kontrolhyppigheden og -formen til de lokale forhold. Fremgangsmåden med referenceanalysemetoder til kontrol foreslås endvidere ændret. I stedet for nærmere angivne metoder vil det nu være tilladt at anvende en hvilken som helst metode, der opfylder bestemte krav. På denne måde vil medlemsstaterne kunne tilpasse deres metoder til den tekniske og videnskabelige udvikling, uden at direktivets bilag skal ændres.

2. BEGRUNDELSE FOR FORSLAGET

2.1 Generelle betragtninger

I rapporten til Det Europæiske Råd om tilpasning af gældende lovgivning til nærhedsprincippet⁽⁵⁾ gav Kommissionen tilsagn om at revidere direktiv 80/778/EØF om drikkevand. Med denne revision skulle det nuværende direktiv tilpasses til den videnskabelige og tekniske udvikling og gøres lettere at gennemføre, uden at det nuværende sundhedsbeskyttelsesniveau blev forringet.

Direktiv 80/778/EØF er allerede ændret flere gange:

Ved direktiv 81/858/EØF af 19. oktober 1981⁽⁶⁾ om tilpasning af direktiv 80/778/EØF som følge af Grækenlands tiltrædelse. Artikel 15 blev ændret ved akten vedrørende Spaniens og Portugals tiltrædelse af 12. juni 1985, bilag I, kapitel X.1.j og ved bilag XXXVI, kapitel III.6⁽⁷⁾. Ved Rådets direktiv 90/656/EØF af 4. december 1990 om overgangsbestemmelserne for Tyskland med hensyn til visse fællesskabsbestemmelser om miljøbeskyttelse⁽⁸⁾ og ved Rådets direktiv 91/692/EØF af 23. december 1991 om standardisering og rationalisering af rapporterne om gennemførelse af en række miljødirektiver⁽⁹⁾.

Kommissionen har besluttet at forelægge sit forslag til en ændring af direktiv 80/778/EØF i form af et forslag til et kodificeret direktiv. Bestemmelser, som allerede findes i anden fællesskabsret, er medtaget for at gøre forslaget lettere tilgængeligt og forståeligt.

I teksten er de foreslåede ændringer angivet ved understregning af hver enkelt ændring og ved ordet "tilpasset" i margen.

⁽⁵⁾ KOM(93) 545 endelig udg.

⁽⁶⁾ EFT nr. L 319 af 7.11.1981, s. 19.

⁽⁷⁾ EFT nr. L 302 af 15.11.1985, s. 9.

⁽⁸⁾ EFT nr. L 353 af 17.12.1990, s. 59.

⁽⁹⁾ EFT nr. L 377 af 31.12.1991, s. 48.

2.2 Forholdet til det femte handlingsprogram på miljøområdet

I det femte handlingsprogram på miljøområdet⁽¹⁰⁾ understreges det, at det for forbedring af livskvaliteten og opnåelse af en bæredygtig udvikling er en væsentlig forudsætning, at der i hele Fællesskabet er adgang til tilstrækkeligt vand af tilstrækkelig god kvalitet til alle formål. I denne forbindelse er en høj drikkevandskvalitet af primær betydning til beskyttelse af borgernes sundhed og velvære. Sigtet med dette forslag er at bidrage til virkeliggørelsen af disse mål.

2.3 Det videnskabelige grundlag

De videnskabelige oplysninger, der er vurderet i forbindelse med revisionen, stammer hovedsageligt fra publicerede undersøgelser og data.

For en række spørgsmåls vedkommende har Kommissionen anmodet om udtalelser fra sit rådgivende videnskabelige udvalg til undersøgelse af kemiske forbindelsers toksicitet og økotoksicitet (CSTE). Der er taget hensyn til Verdenssundhedsorganisationens vurderinger og rekommandationer vedrørende retningslinjer for drikkevandets kvalitet, offentliggjort i 1993, samt de erfaringer, der er indvundet med gennemførelsen af direktiv 80/778/EØF. Kommissionen har endvidere taget hensyn til de oplysninger, den fik forelagt i forbindelse med konferencen om drikkevand i september 1993, samt anden sagkyndig rådgivning.

3. NÆRHEDSPRINCIPPET OG OMKOSTNINGERNE

3.1 Hvilke formål har den påtænkte handling set i lyset af Fællesskabets forpligtelser?

Formålet er at forenkle, kodificere og ajourføre det gældende direktiv. Forslaget bringer det nuværende direktiv på linje med traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 3, 3B og 130R.

3.2 Hører den påtænkte handling under Fællesskabets enekompetence, eller er der tale om en kompetence, som Fællesskabet deler med medlemsstaterne?

Hovedsigtet med forslaget er sundhedsbeskyttelse, et af de mål, der er nævnt i traktatens artikel 130R.

Retsgrundlaget for forslaget er derfor artikel 130S, stk. 1, og der er tale om en kompetence, som deles med medlemsstaterne.

3.3 Hvad er problemets fællesskabsdimension?

Forslaget berører samtlige medlemsstater.

⁽¹⁰⁾ EFT nr. C 138 af 17.5.1993, s. 1.

Sikkert drikkevand er en grundlæggende forudsætning for menneskers liv og sundhed. Uden vand af tilstrækkelig god kvalitet ville levestandarden og livskvaliteten i Fællesskabet falde drastisk og Fællesskabet ville forsømme et af de mål, der er nævnt i traktatens artikel 2.

Da der ofte bruges vand i levnedsmiddelindustrien, er det vigtigt, at slutproduktets egenskaber ikke forringes af vandets kvalitet.

Målet med direktivforslaget er sundhedsbeskyttelse for alle Fællesskabets borgere. Vand er endvidere en vare, og de grundlæggende sundhedskrav til vandets kvalitet vil sikre, at der ikke vil opstå handelshindringer. Dette gælder også levnedsmidler, hvor kvaliteten af det vand, der anvendes til fremstillingen, kan indvirke på levnedsmidternes sundhedsmæssige egenskaber.

3.4 Kan problemet løses mest effektivt af Fællesskabet eller medlemsstaterne?

Ud fra de erfaringer, der er indhentet siden vedtagelsen af direktiv 80/778/EØF, er det Kommissionens opfattelse, at direktivet har bevirket en bedring i drikkevandets kvalitet i hele Fællesskabet. Det har givet medlemsstaterne og vandforsyningsindustrien et fast grundlag for deres planlægning og investeringer. Forbrugerne er blevet fortrolige med direktivet og forventer at få sikkert drikkevand.

Kommissionen har derfor konkluderet, at den med revisionen af direktiv 80/778/EØF ville vælge et rammedirektiv, der giver medlemsstaterne størst mulig handlefrihed. Denne ramme hviler imidlertid på en central søjle af krav og normer, som er nødvendige til at sikre passende sundhedsbeskyttelse i hele Fællesskabet. Vandkvaliteten kan ikke desto mindre variere fra område til område i Fællesskabet, og medlemsstaterne har derfor brug for tilstrækkelig handlefrihed til at fastsætte deres egne normer for supplerende og lokalt gældende parametre, hvis de finder det hensigtsmæssigt og omstændighederne taler derfor.

Et sådant rammedirektiv giver sikkerhed for grundlæggende sundhedsbeskyttelse for alle Fællesskabets borgere, samtidig med at der kan tages hensyn til lokalt betingede forhold på den mest effektive måde.

3.5 Hvilke yderligere fordele vil handlingen bringe Fællesskabet, og hvad er omkostningerne derved?

For en glat og omkostningseffektiv gennemførelse af det reviderede direktiv er følgende foreslåede ændringer af særlig interesse:

- muligheden for at fastsætte midlertidige undtagelser for at rette op på en situation, uden at der nødvendigvis kræves behandling af vandet
- begrænsning af antallet af parametre til dem, som er vigtige i hele Unionen, suppleret med forpligtelse og kompetence til at fastsætte yderligere normer i overensstemmelse med nationale og lokale behov
- fastsættelse af mindstekrav til kontrol, som skal gennemføres i overensstemmelse med de lokale behov.

Disse ændringer giver øgede muligheder for en omkostningseffektiv og smidig gennemførelse af direktivet i overensstemmelse med lokale, regionale eller nationale behov. Ændringerne ventes at ville medføre væsentlige besparelser i administrations- og kontrolomkostningerne.

I nogle medlemsstater kan forslagens bestemmelser om rapportering og oplysning af offentligheden imidlertid føre til ekstraomkostninger. Men i betragtning af, hvor vigtigt det er, at forbrugerne har tillid til drikkevandets kvalitet, kan det med rimelighed antages, at disse udgifter til oplysningsvirksomhed vil få økonomiske fordele, da det i mange tilfælde vil kunne forebygge unødige afværgeforanstaltninger, såsom installering af vandhanefiltre eller forbrug af vand på flaske.

Normerne i bilag I svarer til et højt sundhedsbeskyttelsesniveau baseret på de tilgængelige videnskabelige data samt på forsigtighedsprincippet. For størstedelen af parametrene vedkommende afhænger omkostningerne ved normernes overholdelse af kvaliteten af de vandressourcer, der anvendes til fremstilling af drikkevand.

For nogle parametres vedkommende er den værdi, der kræves til et passende beskyttelsesniveau ikke endeligt afgjort. Dette medfører behov for risikohåndtering.

For genotoksiske kræftfremkaldende stoffers vedkommende er det sædvanligvis ikke muligt at fastsætte et nul-effekt-niveau, da normerne afhænger af, hvad der betragtes som acceptabel risiko. I sådanne tilfælde er traktatens forpligtelser til at stille mod et højt beskyttelsesniveau af særlig vigtighed. Kommissionen anser det for et passende statistisk risikoniveau, at der i en befolkning på 1 mio kun er ét yderligere kræfttilfælde, der skyldes livslang udsætning for det pågældende kræftfremkaldende stof. Der er parametre, for hvilke andre faktorer synes at vise, at et andet risikoniveau ville være passende. De niveauer, der er valgt for de forskellige parametre, beskrives nærmere i forklaringerne til bilag I.

Sundhedsrisici og forbrugernes tillid er vanskelige at vurdere i penge.

De økonomiske omkostninger er heller ikke det eneste, og ikke engang det vigtigste, kriterium for håndtering af sundhedsrisici. De økonomiske betragtninger er derfor koncentreret om omkostningseffektivitet og økonomisk gennemførlighed, dvs. den indvirkning, som omkostningerne ved at overholde normerne har på vandpriserne.

Med hensyn til den økonomiske gennemførlighed skal det nævnes, at den gennemsnitlige husstand i Unionen kun bruger omkring 0,3-1,0% af deres disponible indkomst til forsyning af drikkevand. En stigning i vandpriserne vil derfor kun være et alvorligt problem for de laveste indtægtsgrupper.

Udgifterne til at bevare vandkvaliteten har endvidere kun begrænset betydning for udviklingen i vandpriserne. De direkte omkostninger ved bekæmpelse af menneskeskabt forurening, såsom rensning eller overgang til nye kilder af bedre kvalitet, tegner sig sædvanligvis kun for omkring 10-30% af de samlede omkostninger ved vandforsyningen. Den stigning i vandpriserne, der kan iagttages nogle steder i Fællesskabet, skyldes snarere eftervirkningerne af lange perioder med utilstrækkelige investeringer og manglende vedligeholdelse af forsynings- og distributionsnettet, en udvikling der skærpes af stigende problemer med at tilvejebringe tilstrækkelige vandforsyninger, navnlig i voksende byområder, og af mindskede subsidier til finansiering af investeringer.

Beregningen af omkostningerne ved overholdelsen af normerne i det nye direktiv er baseret på de begrænsede oplysninger, Kommissionen sidder inde med for tiden. Der er imidlertid iværksat økonomiske undersøgelser, som vil foreligge i begyndelsen af 1995, og som vil blive anvendt til at foretage mere præcise beregninger.

I henhold til de foreliggende oplysninger vil den største stigning i overholdelsesomkostningerne skyldes skærpelsen af parameterværdien for bly. Denne skærpelse, som er tvingende nødvendig af de nedenfor beskrevne årsager.

Bly er et giftstof, som akkumuleres i knoglerne. Spædbørn, småbørn op til 6 år og gravide kvinder er de mest sårbare. I de seneste år har der vist sig stadig sikrere tegn på, at langvarig eksponering for bly i svage koncentrationer kan forårsage nedsat intelligens og indlærings- og adfærdsproblemer. Eksponering for bly i fostertilstanden synes at have større indvirkning på den intellektuelle udvikling end eksponering i spædbørnsstadiet. I betragtning af disse toksikologiske data har WHO sænket sin vejledende værdi for bly i drikkevand fra 50 µg/l til 10 µg/l. Den nye vejledende værdi bygger på den formodning, at 50% af det bly, et flaskebarn optager/indtager kommer fra vand.

Dette betyder, at den mængde bly, et spædbarn ville modtage ved normal ernæring, hvor der anvendes vand med et blyindhold på 10 µg/l, lige netop falder inden for den midlertidige tolerable ugentlige indtagelse. I værdien på 10 µg/l indgår derfor kun en beskeden eller slet ingen usikkerhedsfaktor.

Da der foreligger direkte dokumentation for virkningerne, er en sikkerhedsfaktor på 1 passende, men samme dokumentation viser, at en højere parameterværdi ville udsætte spædbørn, småbørn og gravide kvinder for sundhedsfare. Den parameterværdi for bly, der nu foreslås, ligger derfor ved den øvre acceptable grænse for spædbørn, som er den mest udsatte gruppe. Denne værdi giver ligeledes øget beskyttelse af andre aldersgrupper.

En værdi på 10 µg bly/l (10 µg/l Pb) kan kun opnås, hvis blyet fjernes fra distributionsnet og husinstallationer. Generelt skyldes 75-95% af omkostningerne udskiftning af rør og fittings hos forbrugerne og skal derfor afholdes af ejerne af de pågældende ejendomme. De resterende omkostninger skal afholdes af vandværkerne eller myndighederne og vil i de fleste tilfælde blive dækket ind gennem højere priser.

Ifølge de foreløbige resultater fra den økonomiske analyse af omkostningerne forbundet med ændringen af blyparameteren er omkostningerne ved udskiftningen af ledningerne i de forskellige regioner som vist i tabellen på næste side:

ANSLÅEDE ØKONOMISKE OMKOSTNINGER VED UDSKIFTNING AF
BLYLEDNINGER I MEDLEMSSTATERNE
(1993-PRISER, GENNEMFØRELSE I LØBET AF 20 ÅR)

Medlemsstat	Forbrugernet plus fordelingsnet	Fordelingsnet
Belgien	3 204 mio ECU	532 mio ECU
Danmark	0 mio ECU	0 mio ECU
Tyskland	3 210 mio ECU	85 mio ECU
Grækenland	Ubetydelige omkostninger	Ubetydelige omkostninger
Frankrig	19 500 mio ECU	390 mio ECU
Irland	2 462 mio ECU(?)	196 mio ECU
<i>Italien</i>	<i>14 750 mio ECU(?)</i>	<i>1 950 mio ECU</i>
Luxembourg	15 mio ECU	15 mio ECU
Nederlandene	1 734 mio ECU	179 mio ECU
<i>Portugal</i>	<i>2 350 mio ECU(?)</i>	<i>20 mio ECU</i>
<i>Spanien</i>	<i>9 116 mio ECU(?)</i>	<i>316 mio ECU</i>
UK	13 440 mio ECU	3 040 mio ECU
<i>I alt</i>	<i>69 769 mio ECU</i>	<i>10 253 mio ECU</i>

Tallene for Italien, Portugal og Spanien, der er skrevet i kursiv, er tvivlsomme, idet nogle af de formodninger, der er gået ud fra, skal drøftes yderligere. For de fleste lande er husenes levetid endnu ikke afgjort, og det vides heller ikke endnu, hvor store besparelser der kan opnås på grund af mindre spild. De økonomiske omkostninger (basis inden diskontering) kan derfor forventes at være 10-20% lavere. Enhedsomkostningerne pr. ejendom ved udskiftningen af blyvandrør afhænger meget af de lokale forhold. Omkostningerne ligger på omkring 600 - 3200 ECU pr. husstand, med et gennemsnit på omkring 1500 ECU/husstand.

Af hensyn til de høje omkostninger ved fjernelsen af bly indrømmes der i direktivet en gennemførelsesperiode på 15 år til gennemførelsen af det nødvendige arbejde i fordelingsnettene. I ganske særlige tilfælde giver bestemmelserne i artikel 18 mulighed for yderligere forlængelser.

Det skal bemærkes, at det foreslåede direktiv ikke forpligter de enkelte husstande til at udskifte blyrørene i deres ejendom. En stor del af omkostningerne ved overholdelsen af parameterværdien for bly kan derfor betragtes som fakultativ. For at opnå alle sundhedsfordelene er det imidlertid særdeles ønskeligt, at foranstaltningerne i fordelingsnet og forbrugernet træffes parallelt.

For at opfylde den midlertidige parameterværdi på 25 µg bly/l bliver det mange steder nødvendigt at foretage yderligere behandling af vandet (dette sker allerede ofte i nogle af medlemsstaterne). Enhedsomkostningerne afhænger af lokale forhold, men ligger sædvanligvis fra 0,03 ECU/m³ til 0,15 ECU/m³. Der foreligger ikke tilstrækkelige oplysninger til at kunne anslå de samlede omkostninger for alle medlemsstater. De største omkostninger forventes at blive i Frankrig (1400 mio ECU over en periode på 10 år), Tyskland (230 mio ECU), Belgien (172 mio ECU) og Det Forenede Kongerige (65 mio ECU). Kommissionen tror, at disse midlertidige foranstaltninger er absolut nødvendige, når der regnes med en lang gennemførelsestid for den endelige værdi på 10 µg/l.

Omkostningerne ved at overholde de nuværende værdier for nitrater og pesticider afhænger i vid udstrækning af landbrugets dyrkningspraksis. Forslaget indebærer ikke nogen grundlæggende ændring i disse parameterværdier, og skulle derfor ikke direkte medføre nogen væsentlige ændringer i omkostningerne ved at overholde dem. Eventuelle væsentlige ændringer i overholdelsesomkostningerne vil derfor afhænge af politiske afgørelser på andre områder, navnlig landbruget. Bestemmelserne om ubetydelige overskridelser (artikel 10, stk. 3) vil imidlertid mindske overholdelsesomkostningerne for pesticidparameterens vedkommende, eftersom installering af unødvendige rensningsanlæg kan undgås i kraft af denne bestemmelse.

Ekstraomkostninger ved andre ændringer i parametrene og parameterværdierne i bilag I vil kun blive aktuelle for visse vandforsyningskategorier:

Tilføjelsen af de tre desinfektionsbiprodukter, bromat, chloroform og bromdichlormethan, kan ventes at ville medføre de største konsekvenser på operationelt plan. Det vil medføre visse ændringer i behandlings- og driftssystemet, navnlig ved vandindvinding fra overfladevand. Hvis kapaciteten for rensning med aktivt kul skal udbygges, vil det medføre en stigning i produktionsomkostningerne på 0,02-0,05 ECU pr. m³ vand. Forudsættes det endvidere, at 20% af vandforsyningerne fra overfladevand behøver en sådan rensning, vil årsomkostningerne blive på 100-150 mio ECU/år.

Skærpelsen af værdierne for de to naturligt forekommende forurenende stoffer, arsen og antimon, vil indebære nye investeringer i rensningsanlæg i de få områder, hvor disse stoffer forekommer. Der foreligger imidlertid kun meget omtrentlige oplysninger om koncentrationerne af disse stoffer. Rensningsomkostningerne pr. m³ vand skønnes til omkring 0,03 ECU for meget store vandværker og op til 0,45 ECU for vandværker med en kapacitet på 100 m³/dag. Det formodes, at mindre end 1% af vandet i Europa er forurenet med disse stoffer. Ikke desto mindre vil svagtbefolkede områder af økonomiske grunde kunne få brug for en længere gennemførelsesfrist efter proceduren i artikel 18.

Parameteren benzo(a)pyren er ny i dette direktiv, men problemet med dette stof har været kendt af vandforsyningsindustrien i mange år.

For at undgå dette stof er det nødvendigt at fjerne rør og samlinger, der er foret med stenkulstjære. Tidligere brugtes sådanne navnlig i UK og Tyskland. Der er allerede igangsat udskiftningsprogrammer, hovedsageligt af andre tekniske årsager, så ekstraomkostningerne ved denne parameter kan kun dårligt beregnes isoleret. Fastsættelsen af en parameterværdi vil sandsynligvis kun fremskynde allerede planlagte investeringer.

Den nye parameterværdi for bor vil rejse visse tekniske og økonomiske problemer, eftersom der endnu ikke findes nogen fuldt udviklet rensningsteknik. Som omtalt i forklaringerne til denne parameter nedenfor, er det nødvendigt at revaluere stoffets toksikologiske egenskaber. Afhængigt af resultaterne af disse undersøgelser kan det blive nødvendigt at sætte ind ved kilden, dvs. ved at ændre sammensætningen af vaskemidler. I de få områder, hvor høje koncentrationer af bor forekommer naturligt i vandet, kan opblanding af vandet blive den eneste praktisk gennemførlige løsning.

Bortset fra blyparameteren kan det således konkluderes, at de økonomiske konsekvenser af ændringerne i parametrene er begrænsede. I de enkelte medlemsstater vil omkostningsstigningen stort set blive udlignet af de øgede muligheder for omkostningseffektiv gennemførelse.

3.6 Hvilke handlingsmuligheder har Fællesskabet?

Da målet med forslaget er at beskytte befolkningens sundhed, anses et juridisk bindende instrument for at være nødvendigt til fastlæggelse af parameterværdierne og andre krav. En henstilling vil således ikke være tilstrækkelig.

Derimod ville en forordning ikke give medlemsstaterne tilstrækkelig handlefrihed til at tage hensyn til regionale forskelle. Direktivformen er derfor den mest hensigtsmæssige.

3.7 Vil et direktiv med fastsættelse af de generelle mål, der skal gennemføres af medlemsstaterne, være tilstrækkeligt?

Befolkningens sundhed kan bedst beskyttes ved fastsættelse af generelle mål, der skal virkeliggøres af medlemsstaterne, suppleret med specifikke normer og regler i de tilfælde, hvor der kræves ensartede forskrifter.

For at et nå et passende sundhedsbeskyttelsesniveau i hele Fællesskabet kræves der nøjagtige værdier for de stoffer, som det er væsentligt at kontrollere på Fællesskabsplan.

3.8 Proportionalitet

Ved udarbejdelsen af dette forslag blev der lagt vægt på nærhedsprincippet i EF-traktatens artikel 3b.

Af hensyn til befolkningens sundhed er det imidlertid nødvendigt at opstille grundlæggende regler og normer på fællesskabsplan for en række vigtige parametre.

Der er imidlertid andre stoffer, som vil være til stede i drikkevandet, men som kun forekommer lokalt eller regionalt. Det ville være uhensigtsmæssigt at fastsætte harmoniserede normer for sådanne stoffer, og medlemsstaterne bør derfor have tilstrækkelig handlefrihed til at løse disse problemer på lokalt plan.

4. RESULTATERNE AF HØRINGERNE AF DE BERØRTE PARTER

Ved udarbejdelsen af forslaget har Kommissionen taget hensyn til udtalelser fra medlemsstaterne og fra repræsentanterne for interesseorganisationer.

Da dette emne berører mange forskellige parter, afholdt Kommissionen i september 1993 en konference om revision af direktiv 83/778/EØF. Ved udarbejdelsen af forslaget er der taget hensyn til den viden, der blev indhentet på konferencen, samt yderligere bemærkninger fremsat på konferencen og af individuelle borgere.

Derudover blev medlemsstaternes repræsentanter, bl.a. på et møde på højt plan den 28. februar 1994, bedt om at angive, hvilke ændringer i det nuværende direktiv de fandt nødvendige.

Kommissionen har nøje fulgt det arbejde i Verdenssundhedsorganisationen, som førte til offentliggørelsen af dens retningslinjer for drikkevand.

Der har også været gentagne drøftelser med repræsentanterne for den europæiske vandforsyningsindustri, navnlig EUREAU, og der er ved udarbejdelsen af forslaget taget hensyn til bemærkninger og udtalelser herfra.

Den europæiske vandforsyningsindustri har generelt tilkendegivet, at den fuldt ud støtter principperne i forslaget. Høringen af GISEM vedrørende de særlige problemer med flaskeaftappet vand er imidlertid endnu ikke ført til ende, hvorfor de foreslåede regler for kontrol med vand på flaske skal betragtes som foreløbige.

5. BESKRIVELSE AF LOVGIVNINGSSITUATIONEN I MEDLEMSSTATERNE

Direktiv 80/778/EØF blev vedtaget af Rådet den 15. juli 1980, og medlemsstaterne havde en frist på 2 år til at bringe deres love og administrative bestemmelser i overensstemmelse med direktivet og 5 år til at sikre, at drikkevandets kvalitet opfyldte direktivets krav.

Alle medlemsstaterne har omsat og gennemført direktiv 80/778/EØF. For Tysklands nye delstater er der indført overgangsbestemmelser, hvorefter direktivets krav skal være overholdt senest den 31. december 1995.

6. VALG AF OG BEGRUNDELSE FOR RETSGRUNDLAGET

Direktiv 80/778/EØF var baseret på artikel 100 og 235 i Traktaten om oprettelse af De Europæiske Økonomiske Fællesskaber.

Siden direktivets vedtagelse er traktaten blevet ændret ved Traktaten om Den Europæiske Union. Traktaten indeholder nu et særligt retsgrundlag (artikel 130S) for Fællesskabets miljøpolitik, der, i henhold til artikel 130R, stk. 1, har beskyttelse af menneskers sundhed som et af sine mål.

Da det centrale mål med direktivforslaget er at beskytte menneskers sundhed, udgør artikel 130S et passende retsgrundlag.

Mange af de bestemmelser, der tager sigte på sundhedsbeskyttelse, vil også medføre harmoniserede betingelser for varen "vand" på det indre marked. Det foreslås imidlertid ikke at lade direktivet hvile på både artikel 100A og artikel 130S. Forslagets mål og vigtigste indhold henhører under artikel 130S, som er et tilstrækkeligt retsgrundlag for forslaget.

Forslaget vedrører ikke forvaltning af vandressourcerne, hvorfor artikel 130 S, stk. 2, ikke finder anvendelse. Artikel 130S, stk. 1, er tilstrækkeligt retsgrundlag.

7. FORKLARINGER TIL DE ENKELTE ÆNDRINGER

BETRAGTNINGER

Betragtningerne er blevet ændret i overensstemmelse med baggrunden for forslaget.

ARTIKEL 1

Artikel 1 i direktiv 80/778/EØF er blevet ændret, så det klart angiver det ændrede direktivs anvendelsesområde og mål.

Målet med det nuværende direktiv, som anført i artikel 1, er at opstille de krav, kvaliteten af drikkevand skal opfylde. Ligesom det nuværende direktiv vedrører også forslaget kun kvaliteten af vandet, som det modtages af forbrugeren. Kommissionen er overbevist om, at beskyttelse af vandressourcerne er og fortsat vil være af primær betydning til at sikre drikkevand af god kvalitet, men den mener ikke, at et direktiv om kvaliteten af drikkevand er det rette sted til at indføre bestemmelser om beskyttelse af råvandsressourcerne.

Det primære mål med forslaget er at sikre, at det vand i Det Europæiske Fællesskab, der anvendes til drikkevand, er sikkert og ikke indebærer fare for sundheden. Vand bør imidlertid ikke blot være sikkert, men også sundt; vand med en ubehagelig smag kan anses for at være sundhedsfarligt af forbrugerne. Denne opfattelse kan foranledige forbrugerne til at bruge andre, mindre velkontrollerede og sikre kilder til drikkevand, hvilket kan få sundhedsskadelige virkninger.

Forslaget til ændring af direktiv 80/778/EØF skaber en ramme og fastsætter kun mål og normer på fællesskabsplan, som er nødvendige til beskyttelse af forbrugernes sundhed. Medlemsstaterne skal selv opstille de nationale regler og normer for vandfremstilling og -distribution og vandets organoleptiske egenskaber, der kræves til virkeliggørelse af disse mål.

ARTIKEL 2, stk. 1

Artikel 2, stk. 1, i direktiv 80/778/EØF indeholder en definition på "drikkevand".

Artikel 2, stk. 1, litra a), er ændret, så det klart fremgår, at anvendelsesområdet for det reviderede direktiv ikke er begrænset til vand fra fordelingsnettet, men også omfatter alt drikkevand i flasker eller pakninger.

De grundlæggende normer til sikring af risikofrit drikkevand bør gælde for alt vand, men af praktiske årsager kan dette mål realiseres på forskellig måde afhængigt af vandforsyningens form og omfang.

I definitionen henvises udtrykkeligt til flaskeaftappet vand. Vand på flaske anvendes ofte til erstatning for postevand, og intet berettiger til at anvende forskellige standarder for de sundhedsrelaterede parametre. Denne ændring ventes ikke at ville medføre nogen betydelig ekstrabyrde for medlemsstaterne.

I artikel 2, stk. 1, litra b), videreføres kravet i direktiv 80/778/EØF, hvorefter vand, der anvendes til fremstilling eller forarbejdning af levnedsmidler, omfattes af direktivet, hvis vandets kvalitet kan påvirke det færdige levnedsmiddels sundhedsmæssige egnethed.

Parametrene i direktivforslagets bilag I, del A og B, vedrører menneskers sundhed. Det er derfor naturligt, at vand, der anvendes i en virksomhed, der fremstiller levnedsmidler, generelt bør være af samme kvalitet som drikkevand.

Den reviderede definition indeholder mulighed for undtagelser i tilfælde, hvor myndighederne har godtgjort, at vandets kvalitet ikke kan forventes at påvirke det færdige levnedsmiddels sundhedsmæssige egnethed. Denne bestemmelse skal sikre, at vand af drikkevandskvalitet anvendes, hvor det er nødvendigt, samtidig med at levnedsmiddelvirksomhederne ikke lades i tvivl om, hvilke regler, de skal følge.

Det skal bemærkes, at vand til landbrugsformål ikke er omfattet af direktivets anvendelsesområde.

Som følge af artikel 2, stk. 1, litra b), er bestemmelserne i artikel 6 i det nuværende direktiv 80/778/EØF ikke længere relevante og er ikke medtaget i forslaget. Kommissionen har i øvrigt aldrig kunnet udarbejde den rapport, der henvises til i artikel 6, stk. 2. Også artikel 3 i det nuværende direktiv er overflødig og derfor udeladt.

ARTIKEL 2, stk. 2

Med artikel 2, stk. 2, i forslaget indføres en ny definition, nemlig en definition på "forbrugernes fordelingsnet". Denne definition er nødvendig som følge af forslagets artikel 7, stk. 3. Med denne definition er det muligt at identificere den del af fordelingsnettet, som en anden part end vandforsyningen har ansvaret for.

ARTIKEL 3 a) og 3 b)

Den nye artikel 3 indeholder de nuværende bestemmelser i artikel 4, stk. 1, i direktiv 80/778/EØF. Heri hedder det udtrykkeligt, at direktivet ikke gælder for naturligt mineralvand omfattet af direktiv 80/778/EØF⁽¹¹⁾ eller vand, der betragtes som lægemidler i overensstemmelse med direktiv 65/65/EØF⁽¹²⁾.

⁽¹¹⁾ EFT nr. L 229 af 30.8.1980, s. 1.

⁽¹²⁾ EFT nr. 22 af 9.2.1965, s. 365-69.

Kommissionen har undersøgt muligheden for at udvide anvendelsesområdet for direktiv 80/777/EØF til at omfatte alt flaskeaftappet vand og ikke blot mineralvand. Den har imidlertid besluttet ikke at foreslå en sådan ændring, da den mente, at direktiv 80/778/EØF indeholder passende bestemmelser for andre former for flaskeaftappet vand med hensyn til deres sundhedsmæssige egnethed.

Vand til medicinsk brug er karakteriseret ved særlige egenskaber eller krav og er derfor udelukket fra direktivets anvendelsesområde.

ARTIKEL 3 c)

I artikel 1, stk. 2, gøres det klart, at målet med direktivet er at beskytte menneskers sundhed mod skadelige virkninger fra forurening af drikkevand. I praksis betyder dette, at drikkevand skal være sikkert, uanset om det anvendes som drikkevand eller til andre husholdningsformål. Der er imidlertid områder, hvor vandets kvalitet ikke vil have nogen indvirkning på brugernes helbred. Af eksempler kan nævnes vanding af haveplanter eller bilvask. I sådanne tilfælde er der ingen grund til at kræve, at der anvendes vand af høj kvalitet, der er i overensstemmelse med direktivets normer.

Dette har navnlig betydning i områder, hvor vandressourcerne er sparsomme. Her er det vigtigste mål at sikre, at der er adgang til drikkevand i passende mængde. Der er ingen fordele ved at anvende sparsomme drikkevandsressourcer til husholdningsbrug, hvis vand af ringere kvalitet kan bruges uden sundhedsrisiko.

Medlemsstaterne skal imidlertid sikre, at anvendelsen af vand af ringere kvalitet ikke påvirker drikkevandskvaliteten. Hvis der ikke udvises den største forsigtighed, kan der opstå krydskontaminering som følge af forkerte tilslutninger. Dette ville igen kunne føre til forurening af vandforsyningsnettet og dermed være til fare for forbrugernes sundhed.

ARTIKEL 3 d)

Det erkendes, at der kan være isolerede områder, hvor der kræves en uforholdsmæssig stor indsats for at sikre opfyldelse af de foreslåede værdier. Hverken det nuværende direktiv eller forslaget forpligter medlemsstaterne til at sørge for drikkevandsforsyninger, og der er ingen grund til, at befolkningen i sådanne områder fratages deres traditionelle vandressourcer. Det foreslås derfor, at det reviderede direktiv ikke nødvendigvis skal gælde for kilder, der betjener højst 15 husstande. I sådanne tilfælde kan særlig rådgivning af de pågældende og eventuel indførelse af brugsbegrænsninger mindske den potentielle sundhedsrisiko til et acceptabelt niveau. Hertil kommer den generelle forpligtelse i direktivforslagets artikel 5, stk. 1.

ARTIKEL 4

I henhold til den nye artikel 4 skal medlemsstaterne træffe de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at drikkevand mindst er i overensstemmelse med direktivets krav. Dette princip findes allerede i artikel 7, stk. 6, i direktiv 80/778/EØF, men i den nye artikel 4 tilpasses princippet til det nye direktivs karakter af rammedirektiv.

ARTIKEL 4, stk. 1

I artikel 4, stk. 1, videreføres forpligtelsen i artikel 7, stk. 6, i direktiv 80/778/EØF for de parametre, der foreslås opført i bilag I som følge af deres aktuelle eller potentielle betydning for sundheden.

Af hensyn til nærhedsprincippet indeholder forslaget kun de parametre, som vides at være af generel betydning i medlemsstaterne, eller som er repræsentative for de vigtigste kategorier af stoffer, der forekommer i drikkevand.

Vandets mikrobiologiske kvalitet er den vigtigste faktor for akutte sundhedsvirkninger. Bilag I, del A, indeholder derfor en række indikatororganismer. Disse kan måles pålideligt med de nuværende metoder, og tilstedeværelsen af sådanne organismer giver varsel om eventuel tilstedeværelse af patogene mikroorganismer.

Det erkendes dog, at der kan være mange årsager til mikrobiologisk forurening, selvom nogle af organismene, såsom cryptosporidia, er vanskelige at påvise. Forslaget indeholder derfor et yderligere generelt krav, nemlig at drikkevand ikke må indeholde patogene mikroorganismer og parasitter i et omfang, som udgør en potentiel fare for menneskers sundhed.

Det skal bemærkes, at de medlemsstater, der fastsætter strengere parametre, f.eks. for pesticider, ikke kan anvende dem i forbindelse med godkendelse af de plantebeskyttelsesmidler, for hvilke procedurene er fastlagt i direktiv 91/414/EØF. Ifølge bilag VI til dette direktiv udstedes godkendelserne nemlig på betingelse af, at koncentrationerne af pesticider i grundvandet opfylder de mindstekrav, der stilles for drikkevand.

ARTIKEL 4, stk. 2

Listen med parametre i bilag I er blevet begrænset til de parametre, som er af størst betydning for kvaliteten af drikkevand i Det Europæiske Fællesskab.

De er ikke de eneste stoffer, som kan indebære en risiko for eller potentiel trussel mod sundheden, hvis de er til stede i drikkevand. Hvis potentielle kontaminanter uden hensyntagen til sandsynligheden for deres tilstedeværelse optages i bilaget, vil direktivet imidlertid blive uigennemførligt.

Det ville betyde uforholdsmæssigt omfattende kontrolforpligtelser og en meget lille sikkerhedsmæssig gevinst.

Ud over at opfylde de specifikke krav skal medlemsstaterne derfor også træffe alle andre foranstaltninger, der er nødvendige til at sikre, at drikkevandet er risikofrit og opfylder brugernes forventninger. Med disse rammebestemmelser overlades det til medlemsstaterne selv at virkeliggøre målet på deres egen måde og hver for sig afgøre, hvilken vandkvalitet der er acceptabel for deres forbrugere.

ARTIKEL 5, stk. 1

Med den nye artikel 5, stk. 1, indføres en forpligtelse til at forbyde forsyning eller begrænse anvendelsen af vand, som indebærer potentiel fare for menneskers sundhed. medens de fleste andre forpligtelser sigter mod at minimere potentielle sundhedsrisici, er målet med artikel 5, stk. 1, at forbrugerne under ingen omstændigheder udsættes for uacceptable sundhedsrisici fra drikkevand. Dette udgør den absolutte grænse, ud over hvilken dispensationer eller undtagelser hverken er acceptable eller tilladt.

Som allerede nævnt indeholder forslaget kun værdier for de parametre, der betragtes som de vigtigste og mest relevante på fællesskabsplan. Den generelle bestemmelse i artikel 5, stk. 1, er derfor nødvendig i et sådant rammedirektiv, hvis målet - beskyttelse af alle forbrugernes sundhed - skal sikres.

Artiklen understreger medlemsstaternes ansvar i de vigtige tilfælde, hvor sundheden kan være i fare. Medlemsstaterne har to muligheder i sådanne tilfælde. De kan forbyde den pågældende vandforsyning eller pålægge brugsbegrænsninger. Det skal imidlertid bemærkes, at forbud mod eller begrænsning af drikkevandsforsyninger er et drastisk skridt, der bør betragtes som den sidste udvej, når andre eventuelle foranstaltninger ikke kan løse problemet.

En kritik, direktiv 80/778/EØF ofte har været udsat for, er mangelen på en klar forpligtelse til at underrette forbrugerne om kvaliteten af det vand, de modtager. Artikel 5, stk. 1, sidste punktum, tager sigte på at udbedre denne mangel, idet medlemsstaterne forpligtes til at sikre, at forbrugerne øjeblikkelig advares og holdes orienteret, hvis vandkvaliteten indebærer sundhedsrisiko. I artikel 5, stk. 1, hedder det endvidere udtrykkeligt, at forbrugere, der rammes af forbud eller restriktioner, rådgives om, hvilke foranstaltninger de bør træffe for at beskytte deres helbred under sådanne omstændigheder.

Det vil være op til medlemsstaterne at afgøre, hvilke og hvor mange oplysninger der skal gives i henhold til denne artikel. Det er imidlertid klart, at forbrugerne skal underrettes om grundene til et forbud eller en restriktion, om hvad der gøres for at løse problemet, og hvor lang tid det ventes at vare samt om, hvilke foranstaltninger de bør træffe.

ARTIKEL 5, stk. 2

Da de potentielle problemer kan være af meget forskellig art, og da foranstaltninger til at løse dem afhænger af lokale vilkår, er det ikke hensigtsmæssigt at fastsætte på fællesskabsplan, hvad der skal forstås ved en potentiel fare for menneskers sundhed. Det vil derfor være op til medlemsstaterne selv at afgøre, hvornår lukning af vandforsyningen eller brugsbegrænsning er den eneste mulighed.

En afgørelse om, hvorvidt en given vandforsyning skal lukkes eller begrænses, skal træffes under hensyntagen til sundhedsrisikoen ved at fortsætte den pågældende forsyning. Af hygiejniske årsager kan afbrydelse af vandforsyningen i mange tilfælde være til skade for dem, foranstaltningen skal beskytte. Endvidere vil de lokale eller regionale forhold, såsom forbrugernes adfærdsmønstre og adgangen til alternative vandressourcer, være bestemmende for, hvad der er mest hensigtsmæssigt i det pågældende tilfælde.

ARTIKEL 5, stk. 3

De kompetente myndigheder vil ofte skulle træffe hurtig beslutning om at lukke eller begrænse en vandforsyning. I de fleste tilfælde vil det ske på regionalt eller lokalt plan. I henhold til artikel 5, stk. 3, kan medlemsstaterne derfor opstille retningslinjer til vejledning af deres kompetente myndigheder, når de skal træffe sådanne afgørelser.

ARTIKEL 6, stk. 1

Artikel 6, stk. 1, der svarer til den nuværende artikel 7, stk. 1, placeres hermed i en mere logisk sammenhæng med resten af direktivet.

ARTIKEL 6, stk. 2

Den nye artikel 6, stk. 2, tilpasses forpligtelserne i artikel 7, stk. 3 og 4, i direktiv 80/778/EØF til den nye opbygning af bilag I og indeholder bestemmelser om, hvorledes værdierne skal fastsættes for de forskellige parameterkategorier.

Parametrene i bilag I er opdelt i tre kategorier:

Del A - Mikrobiologiske parametre

Del B - Kemiske parametre

Del C - Indikatorparametre

Parametrene i de første to dele A og B er medtaget på grund af deres direkte betydning for sundhedsbeskyttelsen.

Der er ikke foreslået nogen væsentlig ændring i forpligtelsen til at fastsætte værdier, der er mindst lige så strenge som dem, der er fastsat i bilaget for disse parametre.

Parametrene i del C vedrører ikke stoffer, som i sig selv og i de mængder, der svarer til de foreslåede værdier, udgør nogen sundhedsrisiko.

De er medtaget, fordi der med disse parametre hurtigt kan påvises ændringer i vandkvaliteten og dermed eventuelt behov for afværgeforanstaltninger til at beskytte befolkningens sundhed. Sådanne ændringer kan være tegn på forurening af råvand, utilstrækkelig rensning og risiko for, at der frigøres materialer fra vandledninger. Forslaget indeholder ikke desto mindre en forpligtelse til at fastsætte værdier, der er mindst lige så strenge som bilagets værdier, så der er en referenceværdi, kontrolresultaterne kan sammenlignes med.

Overskrides de værdier, der er foreslået for indikatorparametrene, skal det bekræftes, at vandkvaliteten er tilstrækkelig i sundhedsmæssig henseende. Kun hvis vandkvaliteten er utilstrækkelig, er det nødvendigt at gribe ind.

Da værdierne for indikatorparametrene ikke er fastsat på et sundhedsbeskyttelsesgrundlag, kan medlemsstaterne fastsætte mindre strenge værdier end anført i bilag I, del C.

Medlemsstaterne skal imidlertid stadig vurdere drikkevandets kvalitet på grundlag af de foreslåede parameterværdier. Dette er nødvendigt, fordi en værdi, som en medlemsstat har fastsat for en del C-parameter til andre formål, ikke nødvendigvis er egnet til påvisning af ændringer i vandkvaliteten forårsaget af en ny forureningskilde. Medlemsstaterne skal derfor undersøge forholdene og om nødvendigt gribe ind i tilfælde, hvor de i bilag I, del C, foreslåede parameterværdier ikke overholdes.

Aluminium er godt eksempel til at belyse dette punkt. En sundhedsrelateret parameter-værdi ville være langt højere end den værdi, der er fastsat i bilag I, del C. Aluminium anvendes imidlertid ofte ved vandrensning. Aluminium tilsættes det vand, der skal behandles, og udfældes dernæst ved flokkulation. Flokkerne medtager opslæmmet organisk materiale såvel som parasitter og virus, som kan være til stede i råvandet. Aluminiumkoncentrationen i forsvarligt rensset vand vil være lav, hvorimod en høj koncentration kan være tegn på, at behandlingsprocessen ikke er tilfredsstillende, og at det rensede vands mikrobiologiske kvalitet er suspect. Hvis aluminiumkoncentrationen kun vurderes på grundlag af en højere, sundhedsrelateret værdi, er der risiko for, at små ændringer i koncentrationen, der indikerer mangler i behandlingen, ikke vil blive opdaget.

ARTIKEL 6, stk. 3

I rapporten til Det Europæiske Råd om tilpasningen af gældende lovgivning til nærhedsprincippet, anførte Kommissionen, at den ved gennemgangen af de gældende forskrifter på vandområdet ville koncentrere reglerne og bestemmelserne om overholdelse af væsentlige kvalitets- og sundhedsparametre, hvorved det overlades til medlemsstaterne at tilføje sekundære parametre, hvis de anser det for hensigtsmæssigt.

I overensstemmelse hermed indeholder forslaget derfor kun de parametre, der betragtes som væsentlige for beskyttelsen af forbrugernes sundhed i hele Fællesskabet.

Det erkendes dog, at der også er andre parametre, som skal kontrolleres med henblik på sundhedsbeskyttelse, men som kun forekommer eller er relevante på regionalt eller lokalt plan. På linje med nærhedsprincippet er det derfor mere nærliggende, at disse parametre fastsættes på nationalt plan og ikke på fællesskabsplan. I artikel 6, stk. 3, forpligtes medlemsstaterne derfor i tråd med den generelle forpligtelse i artikel 1 til at fastsætte værdier for sådanne yderligere parametre, hvis dette er nødvendigt af hensyn til sundhedsbeskyttelsen i deres territorium.

Artikel 13 indeholder særlige bestemmelser til sikring af, at det indre markeds rette funktion ikke berøres af denne fleksibilitet.

ARTIKEL 6, stk. 4, 5 og 6

Under artikel 6, stk. 2 og 3, kan medlemsstaterne frit fastsætte strengere normer og normer for supplerende parametre. Hvis medlemsstaterne vælger at gøre dette, foreslås det, at de underretter Kommissionen herom. Hertil er der behov for tre nye stykker i artikel 6, nemlig stk. 4, 5 og 6.

ARTIKEL 7, stk. 1 og 2

Artikel 7, stk. 1, er ny, for så vidt som det her gøres klart, på hvilket stadium parameterværdierne skal overholdes. Der var tidligere afvigende fortolkninger af, på hvilket stadium kravene i direktiv 80/778/EØF var gældende, hvilket medførte en vis juridisk usikkerhed.

Det er kun naturligt, at vandet skal være risikofrit på det stadium, hvor det stilles til rådighed for forbrugerne eller til anvendelse i levnedsmiddelfremstilling og -forarbejdning, hvis hovedmålet med direktivet, nemlig beskyttelse af forbrugerne mod virkningerne af forurenset vand, skal nås. Dette stadium kan enten være forbrugerens vandhane eller vandflaskens eller -pakningens åbning. For flaskeaftappet vand må det foretrækkes at foretage kontrollen på aftapningsstadiet, men intet i det foreslåede direktiv forbyder medlemsstaterne at udtage yderligere prøver af flaskeaftappet vand på det stadium, hvor vandet udbydes til salg til forbrugerne.

I artikel 7, stk. 2, hedder det, at for vand fra fordelingsnettet skal parameterværdierne opfyldes på det stadium, hvor vandet udløber fra mindst én vandhane på forbrugerens rørledning. Det skal bemærkes, at der er tale om minimumskrav, og at medlemsstaterne kan fastsætte strengere regler.

Ved at begrænse forpligtelsen til én vandhane udelukkes private vandtanke og varmtvandssystemer fra direktivet.

Vand, der anvendes i en levnedsmiddelfremstillingsvirksomhed, og som omfattes af artikel 2, stk. 1, litra a), skal være i overensstemmelse med de foreslåede parameterværdier på det stadium, hvor det stilles til rådighed for virksomheden. Dette stadium kan således være en brønd inden for virksomhedens område eller det punkt, hvor vandet forlader et fordelingsnet.

ARTIKEL 7, stk. 3

Det ovenstående stykke bevirker, at medlemsstaterne skal sikre, at parameterværdierne overholdes i forbrugerens vandhane. Kun på denne måde kan direktivets mål virkeliggøres. Vandkvaliteten kan imidlertid påvirkes af tilstanden i forbrugernes rørsystemer og de materialer, de består af. Heraf følger, at direktivets krav kun kan opfyldes, hvis den, der har ansvaret for en given husinstallation, sørger for, at den ikke har nogen negativ virkning på vandets kvalitet.

Det erkendes, at ordningerne, traditionerne og retsstillingen i forbindelse med ejendom af boliger, og herunder navnlig husstandens vandinstallationer, er vidt forskellige i de forskellige medlemsstater. Kommissionen finder derfor, at direktivets mål på dette område bedst kan nås af de enkelte medlemsstater.

Kommissionen finder det passende, at medlemsstaterne forpligtes til at sikre, at forbrugerne modtager vand, der opfylder direktivets krav, forudsat at forbrugernes installationer er af passende materialer og korrekt vedligeholdt. I artikel 7, stk. 3, i direktivforslaget hedder det derfor, at medlemsstaterne anses for at have opfyldt deres forpligtelser i tilfælde, hvor misligholdelse af direktivets krav kan tilskrives forbrugerens vandfordelingssystem, som en anden part end vandværket har ansvaret for.

For at sikre, at bestræbelserne på at tilvejebringe vand af god kvalitet og forbedringerne i det generelle fordelingsnet får de ønskede virkninger, skal medlemsstaterne i henhold til byggeveredirektivet (89/106/EØF) sørge for, at der til forbrugernes fordelingsystemer i fremtiden kun kan godkendes eller fås egnede materialer.

ARTIKEL 8, stk. 1

Med artikel 8, stk. 1, videreføres den forpligtelse til at kontrollere drikkevandets kvalitet, som er fastsat i artikel 12, stk. 1, i det nuværende direktiv 80/778/EØF.

Formålet med at kontrollere drikkevandet er at kontrollere dets kvalitet og vurdere, om de foranstaltninger, der er truffet til at sikre overholdelse af direktivets kvalitetskrav, har de ønskede virkninger. Det er naturligvis ikke muligt at kontrollere drikkevandets kvalitet ved hver enkelt forbrugers vandhane.

Det fastsættes derfor i forslaget, at kontrollen skal give et repræsentativt billede af kvaliteten af det drikkevand, der leveres til forbrugerne.

Der er endvidere tilføjet en yderligere kontrolforpligtelse. Medlemsstaterne skal efterprøve effektiviteten af desinficerende behandling ved tilberedning af drikkevand. Hvorledes dette skal finde sted, afhænger af omstændighederne og er ikke specificeret i direktivforslaget.

Med denne ændring kan det centrale spørgsmål, nemlig at al nødvendig desinfektion skal udføres korrekt, behandles direkte. Det betyder også, at parameteren "restchlor" bliver overflødig og således kan udgå.

ARTIKEL 8, stk. 2

I henhold til denne nye artikel skal de kompetente myndigheder opstille passende kontrolprogrammer.

Kommissionen mener, at der ved fastsættelse af kontrolkravene skal tages hensyn til en række faktorer, navnlig den pågældende befolkning, kvaliteten af de råvandsressourcer, der anvendes til fremstilling af drikkevand, og disses udsætning for forurening, den anvendte behandling og fordelingsnettets tilstand.

Disse faktorer kan variere stærkt fra sted til sted. Bilag II indeholder derfor kun de minimumskontrolkrav, som skal gælde i hele Fællesskabet. Det står medlemsstaterne frit for at gennemføre strengere kontrolprogrammer som følge af de lokale eller regionale forhold. Herved vil kontrolressourcerne kunne udnyttes effektivt, fordi indsatsen kan koncentreres dér, hvor den behøves mest.

Den alternative løsning, nemlig fastsættelse af kontrolbestemmelser på fællesskabsplan, ville i visse tilfælde kunne betyde unødigt strenge regler.

Dette ville ikke være nogen tilfredsstillende løsning. I nogle tilfælde ville overvågningen af vandkvaliteten være utilstrækkelig, medens der i andre tilfælde bruges ressourcer til opfyldelse af kontrolkravene, som bedre kunne bruges på andre områder til gavn for forbrugernes sundhed.

ARTIKEL 8, stk. 3

Prøvetagningsstederne fastsættes af medlemsstaternes kompetente myndigheder. Denne fleksibilitet, som allerede det nuværende direktiv indebærer, bevares for at sikre, at prøvetagningen foretages på det mest repræsentative sted, og for at muliggøre praktisk og omkostningseffektiv kontrol.

For mange af parametrene i bilag I vil koncentrationerne ikke ændre sig, når vandet er i et fordelingsystem eller en beholder. Valget af prøvetagningssted er ikke af væsentlig betydning for disse parametre.

Prøver udtaget ved fraløbet fra et behandlingsanlæg, fra forbrugerens hane, fra fordelingsnettet, i et aftapningsanlæg eller fra en flaske vil give resultater, der er repræsentative for kvaliteten af det vand, forbrugerens eller brugeren modtager.

I sådanne tilfælde er det hverken nødvendigt eller nyttigt, at direktivet fastsætter prøvetagningsstedet.

For nogle parametre vil valget af prøvetagningssted imidlertid have indflydelse på analyseresultatet. Dette er tilfældet med mikrobiologiske parametre og med stoffer hidrørende fra materialer, der er i berøring med vandet. Der er også visse parametre, hvis koncentration kan ændres i fordelingssystemet som følge af langsomme kemiske eller mikrobiologiske reaktioner.

I sådanne tilfælde skal prøvetagningsstedet vælges ud fra hensynet til, at resultaterne skal være repræsentative for vandets kvalitet, dér hvor det stilles til rådighed for forbrugerens eller til brug i levnedsmiddelindustrien. Hvis vandet stilles til rådighed for forbrugerens gennem et fordelingsnet, vil det passende prøvetagningssted sædvanligvis være en hane på forbrugerens rørledning.

Fordelingen af prøvetagningssteder inden for et givet område må nødvendigvis afhænge af de lokale forhold. Medlemsstaterne kan forventes at have kendskab til kvaliteten af det råvand, der anvendes, og svingningerne heri, de anvendte behandlingsprocesser og fordelingssystemernes opbygning og tilstand. Valget af passende prøvetagningssteder overlades derfor til medlemsstaterne.

ARTIKEL 8, stk. 4

I henhold til artikel 8, stk. 4, er der mulighed for at opstille fællesskabsretningslinjer for kontrol. Sådanne retningslinjer vil kunne hjælpe medlemsstaterne med at opfylde deres forpligtelser i henhold til de andre stykker i artikel 8. Retningslinjerne vil også være en hjælp til at sikre, at kontrolresultaterne kan sammenlignes i hele Fællesskabet.

ARTIKEL 8, stk. 5 og 6

I forslaget anføres kun analysereferencemetoder i de tilfælde, hvor parameteren defineres ved den anvendte analysemetode. Det er imidlertid vigtigt, at der ikke fastsættes regler, som kan være til hinder for udvikling og anvendelse af forbedrede analysemetoder. Det foreslås derfor, at anvendelsen af andre analysemetoder kan tillades, forudsat at det kan påvises, at resultaterne svarer til de resultater, der indhentes med referencemetoden.

For de fleste parametres vedkommende er valget af analysemetode ikke afgørende for resultatet. I sådanne tilfælde tillader direktivforslaget anvendelse af en hvilken som helst analysemetode, der opfylder kravene i bilag III til nøjagtighed, præcision og påvisningsgrænse. Dette giver mulighed for effektiv udnyttelse af laboratorieudstyr og vil ikke hæmme udviklingen af nye analysemetoder.

Kommissionen vil regelmæssigt tage referenceanalysemetoderne i bilag III op til revision.

ARTIKEL 9, stk. 1

I henhold til denne artikel er der pligt til øjeblikkeligt at undersøge manglende opfyldelse af kravene i bilag I, så årsagen hertil kan påvises. Kun når årsagen er påvist, kan det afgøres, hvilke yderligere foranstaltninger der i givet fald skal træffes.

Det er vigtigt, at alle overskridelser undersøges. En forbigående topværdi kan have ringe betydning for sundheden, medens en tilsyneladende ubetydelig overskridelse kan være tegn på et uforudset problem, som kan få negative sundhedsvirkninger, hvis situationen ikke udbedres.

ARTIKEL 9, stk. 2

I henhold til artikel 7, stk. 6, i det nuværende direktiv skal medlemsstaterne træffe de nødvendige foranstaltninger til, at drikkevand mindst opfylder kravene i bilag I (til det nuværende direktiv).

Artikel 4, stk. 1, i direktivforslaget indeholder lignende, men ikke identiske bestemmelser.

Artikel 9, stk. 2, i direktivforslaget dækker de ikke sjældne tilfælde, hvor medlemsstaternes foranstaltninger ikke har været tilstrækkelige til at sikre drikkevand af den ønskede kvalitet. Medmindre overskridelsen skyldes forsømmelighed eller forsætlig tilsidesættelse af forpligtelserne i forslagets artikel 4, stk. 1, vil det næppe være hensigtsmæssigt at henvise sagen til Domstolen. Overholdelsen af direktivet kan bedre vurderes ud fra foranstaltninger truffet i henhold til artikel 9, stk. 2. Den nye artikel 10 udgør en juridisk ramme for de nødvendige udbedrende foranstaltninger.

ARTIKEL 9, stk. 3

For indikatorparametrene i bilag I, del C, begrænser forslagets stk. 3 forpligtelsen til at træffe udbedrende foranstaltninger til de tilfælde, hvor undersøgelsen af den manglende overholdelse af kravene viser, at der bør sættes ind. I de tilfælde, hvor en potentiel forureningskilde eller utilstrækkelig behandling har kunnet påvises i kraft af indikatoren, kan de udbedrende foranstaltninger, der kræves i henhold til artikel 9, stk. 3, være af meget forskellig art og vil ofte ikke have nogen relation til selve indikatorparametren. I henhold til forslaget er det derfor op til medlemsstaterne selv at træffe passende udbedrende foranstaltninger til beskyttelse af befolkningens sundhed.

ARTIKEL 10, stk. 1

Med den nye artikel 10 ændres bestemmelserne i artikel 9 og 10 i direktiv 80/778/EØF, og der indføres en række undtagelsesbestemmelser. Der sikres hermed en klar og gennemsigtig juridisk ramme for de fornødne udbedrende foranstaltninger.

Direktiv 80/778/EØF indebærer kun meget begrænsede muligheder for undtagelser, hovedsagelig af geologiske eller meteorologiske årsager og da kun for de parametre, som ikke vedrører toksiske eller mikrobiologiske faktorer. Der er også mulighed for undtagelser i tilfælde af alvorlige hændelser, men dette er blevet fortolket i snæver forstand af Den Europæiske Domstol.

Medmindre en af betingelserne for meddelelse af en undtagelse var opfyldt, ansås forsyning af vand, som ikke var i overensstemmelse med direktivets kvalitetskrav, for misligholdelse af direktivets krav. National lovgivning, der tillader forsyning af vand, der ikke er i overensstemmelse med kravene, ville heller ikke være gyldig, fordi heller ikke denne lovgivning ville være i overensstemmelse med medlemsstaternes forpligtelser i henhold til direktivet.

Denne manglende lovgivningsmæssige fleksibilitet har ført til en utilfredsstillende situation, hvor foranstaltninger til beskyttelse af sundheden ikke kan træffes på lovligt grundlag. Et af målene med dette forslag er at opstille en juridisk ramme, inden for hvilken der kan træffes udbedrende foranstaltninger.

Kontrollerede undtagelser kan betragtes som acceptable. De fleste af stofferne kan forårsage kroniske virkninger, og langtidsudsætning er den signifikante faktor i forbindelse med sundhedsbeskyttelse.

Parameterværdierne for denne parameterkategori er fastsat på grundlag af et risikofrit livslangt forbrug. Det er derfor muligt at overskride disse værdier i et begrænset tidsrum uden at forringe beskyttelsen af forbrugernes sundhed på hverken lang eller kort sigt.

Selv under disse omstændigheder må visse betingelser imidlertid opfyldes til sikring af, at direktivets mål imødekommes fuldt ud. For det første er anvendelsen af sådanne undtagelser begrænset til tilfælde, hvor forsyningen af drikkevand ikke kan opretholdes på anden rimelig måde. Det er klart uacceptabelt at udhule den sikkerhedsmargen, som parameterværdierne i bilag I, del B, indeholder, hvis det er muligt at tilvejebringe vand i overensstemmelse med disse værdier. Midlerne til sikring af fortsat overholdelse af kravene vil afhænge af omstændighederne, men vil under alle omstændigheder omfatte

yderligere behandling, anvendelse af andre råvandskilder og blanding af vand af forskellig kvalitet. Undtagelser skal under alle omstændigheder være i overensstemmelse med bestemmelsen i artikel 10, stk. 1, hvorefter de ikke må indebære nogen potentiel sundhedsfare.

Ved meddelelse af en undtagelse skal medlemsstaterne endelig fastsætte en tidsfrist herfor og den højst tilladelige værdi for det pågældende stof. I denne forbindelse skal de også tage hensyn til de to ovennævnte betingelser og sikre, at undtagelsen ikke omfatter mere end hvad der er strengt nødvendigt til at afhjælpe situationen.

Artikel 10, stk. 1, henviser kun til del B i bilag I og gælder ikke for del A. Dette skyldes de umiddelbare og alvorlige sundhedsrisici, som mikrobiologisk forurening kan indebære. Direktivforslaget kræver fravær af de mikrobiologiske parametre, der er anført i bilag I, del A. Ved påvisning af sådanne mikrobiologiske parametre skal der træffes øjeblikkelige foranstaltninger, som f.eks. desinfektion eller brugsbegrænsninger. Værdierne for disse parametre er imidlertid meget strenge, og selv med de bedste sikkerhedsforanstaltninger kan der til tider ske overskridelser. Dette er navnlig tilfældet med drikkevand fremstillet af overfladevand og drikkevand, der leveres gennem lange fordelingsnet. Kommissionen mener ikke desto mindre, at overskridelser af de mikrobiologiske værdier skal behandles øjeblikkeligt, og at der ikke kræves nogen juridisk ramme for udbedrende foranstaltninger. Det ville ikke være i overensstemmelse med direktivforslagets mål at tillade overskridelser af værdierne for de mikrobiologiske parametre.

De mikrobiologiske parametre er derfor ikke omfattet af de undtagelsesmuligheder, forslaget indeholder.

I betragtning af formålet med indikatorparametrene i bilag I, del C, kræves der ikke undtagelser for disse parametre i henhold til forslaget.

Det står medlemsstaterne frit for at fastsætte forskellige værdier for disse parametre til andre formål end kontrol. Den eneste juridiske forpligtelse i henhold til forslaget er påvisning af årsagerne til analyseresultater, der ikke er i overensstemmelse med parameterværdien i bilag I, del C, og foranstaltninger til beskyttelse af befolkningens sundhed.

ARTIKEL 10, stk. 2

I dette stykke opregnes betingelserne for hver enkelt undtagelse. De er fastsat på en måde, der sikrer størst mulig gennemskuelighed for forbrugerne.

ARTIKEL 10, stk. 3 og 4

Disse nye stykker omhandler situationer, hvor de kompetente myndigheder mener, at en overskridelse er af ringe betydning for sundheden og kan afhjælpes inden 10 dage. I sådanne tilfælde er en forenklet procedure hensigtsmæssig, da problemet kan løses hurtigt og uden en langsigtet forbedringsplan, som fastsat i artikel 10, stk. 2.

Denne mulighed er derfor ikke blot tidsbegrænset, men også begrænset til ubetydelige overskridelser.

For at sikre, at denne fleksibilitet ikke udnyttes til at tilsidesætte forpligtelserne i artikel 10, stk. 2, er gentagne, selv ubetydelige overskridelser af en parameterværdi, udelukket fra denne forenkede procedure. Hvis en lille overskridelse hænder regelmæssigt, kan der være tale om et mere grundliggende problem, som kræver gennemgribende foranstaltninger. I disse tilfælde skal de generelle betingelser for en undtagelse derfor opfyldes.

ARTIKEL 10, stk. 5

For vand, der tilbydes til salg i flasker eller pakninger skal parameterværdierne i bilag I, del A og B, overholdes uden undtagelse. Grunden hertil er, at der ikke i disse tilfælde er behov for undtagelser til sikring af fortsatte forsyninger.

Hvis vand leveres i beholdere i nødsituationer, men ikke udbydes til salg, gælder betragtningerne ovenfor dog ikke, og der kan meddeles undtagelser i henhold til artikel 10.

ARTIKEL 10, stk. 6

I stk. 6 gøres det klart, at forbrugerne øjeblikkeligt skal underrettes om en undtagelse og betingelserne herfor.

Herudover skal medlemsstaterne rådgive de befolkningsgrupper, for hvilke en undtagelse kan indebære særlige risici.

Medlemsstaterne skal selv afgøre, hvilke oplysninger der skal gives forbrugerne vedrørende ubetydelige overskridelser omfattet af artikel 10, stk. 3.

Denne fleksibilitet er indført for at sikre, at forbrugerne ikke alarmeres unødigt om problemer, som hurtigt vil blive løst.

ARTIKEL 10, stk. 7

Forpligtelsen i direktiv 80/778/EØF til at give Kommissionen meddelelse om undtagelser er blevet ændret og placeret i artikel 10, stk. 7. Der er fastsat en tidsfrist for afgivelse af disse oplysninger, så Kommissionen kan opfylde sin forpligtelse til at overvåge, om det nye direktiv anvendes korrekt.

Af praktiske årsager gælder forpligtelsen til at underrette Kommissionen kun for undtagelser, der omfatter drikkevandsforsyninger på over 1000 m³ pr. dag. Kortvarige ubetydelige overskridelser af parameterværdierne som omhandlet i artikel 10, stk. 3, er også udelukket fra denne forpligtelse.

ARTIKEL 11, stk. 1

Artikel 8 i direktiv 80/778/EØF omfatter nu også forureninger i stoffer, der anvendes ved tilberedning af drikkevand. Sådanne forureninger kan have sundhedsvirkninger, der kan undgås ved at anvende behandlingskemikalier af bedre kvalitet.

Ordlyden er endvidere bragt i tråd med direktivets nye form af rammedirektiv. De acceptable koncentrationer af behandlingskemikalier eller forureninger forbundet hermed defineres ikke længere udelukkende ved de i direktiv 80/778/EØF fastsatte tilladte maksimale koncentrationer. Der skal nu også tages hensyn til de specifikationer for behandlingskemikalier, som medlemsstaterne i givet fald vil indføre i forbindelse med gennemførelsen af det foreslåede direktiv.

Forslaget gør det klart, at koncentrationerne i drikkevand af behandlingskemikalier eller forureninger forbundet hermed ikke må være højere end nødvendigt til det formål, behandlingskemikalierne er anvendt til. Dette vil begrænse kontaminering fra behandlingskemikalier og forureninger i forbindelse hermed og vil kræve anvendelse af god praksis ved tilberedningen af drikkevand.

Det skal bemærkes, at det generelle problem med vandforurening fra de materialer, der anvendes til fremstilling af rørledninger og -forbindelser, og som kommer i berøring med drikkevand er behandlet i rammedirektivet om byggevarer (89/106/EØF). I dette direktiv og basisdokumenterne dertil fastsættes der blandt andet krav til beskyttelse af forbrugernes sundhed. Dette indebærer, at medlemsstaterne skal sikre, at kun materialer, som er forenelige med den pågældende vandkvalitet, i fremtiden er til rådighed til brug i anlæg, der kommer i berøring med drikkevand. Dette betyder, at medlemsstaterne skal lovgive i overensstemmelse hermed.

ARTIKEL 12

Artikel 12 svarer til den nuværende artikel 11 i direktiv 80/778/EØF.

I den nye ordlyd knyttes bestemmelsen om status quo til de aspekter, der er relevante for beskyttelse af menneskers sundhed, så den frihed til fastsættelse af andre kvalitetskriterier, forslaget indebærer, ikke indskrænkes unødigt.

Dette betyder, at medlemsstaterne skal træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at biprodukter for vandbehandlingen ikke bortskaffes på en sådan måde, at det forringer drikkevandets kvalitet.

ARTIKEL 13, stk. 1

Vand er en vare, og formålet med denne nye bestemmelse er at sikre, at det foreslåede direktivs form af rammedirektiv ikke medfører handelshindringer i Fællesskabet. Bestemmelsen er baseret på princippet om gensidig anerkendelse, og medlemsstaterne vil ikke kunne nægte fri omsætning af vand, der overholder direktivets kvalitetsnormer.

Dette betyder, at vand, der kun lige er i overensstemmelse med direktivets parameter-værdier, ikke kan afvises i en anden medlemsstat med strengere krav til drikkevand. Medlemsstater, der vælger at indføre strengere normer end fastsat i direktivet, vil ikke gøre disse strengere normer gældende for vand, der er fremstillet i en anden medlemsstat.

Det skal bemærkes, at dette ikke kommer til at berøre den gensidige anerkendelse af tilladelser under direktiv 91/414/EØF om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler.

ARTIKEL 13, stk. 2

Dette stykke placerer den nuværende forpligtelse i artikel 4, stk. 2, i direktiv 80/778/EØF i en mere logisk sammenhæng og indeholder den nødvendige tilpasning til direktivets form af rammedirektiv.

Endvidere skal princippet om gensidig anerkendelse, som forklaret under artikel 13, stk. 1, ligeledes gælde for levnedsmidler, der er fremstillet eller tilberedt med drikkevand. Dette betyder, at levnedsmidler, der er fremstillet med vand, som kun lige er i overensstemmelse med direktivets parameterværdier, ikke kan afvises i en anden medlemsstat med strengere drikkevandsnormer.

Medlemsstater, der vælger at indføre strengere normer end fastsat i direktivet, vil endvidere ikke kunne gøre disse strengere normer gældende for levnedsmidler, der er fremstillet med vand produceret i en anden medlemsstat.

ARTIKEL 14 OG ARTIKEL 15

Med artikel 13, 14 og 15 i direktiv 80/778/EØF er der fastlagt en udvalgsprocedure for tilpasning af referenceanalysemetoderne i bilag III til den videnskabelige og tekniske udvikling. Kommissionen mener imidlertid, at tilpasningsmulighederne bør udvides, så det tekniske indhold i bilag II og III hurtigt kan tilpasses den videnskabelige og tekniske udvikling og direktivet gennemføres lettere.

I 1988 fremsatte Kommissionen et forslag⁽¹³⁾ om forenkling af tilpasningen af direktiv 80/778/EØF til den videnskabelige og teknologiske udvikling, men dette forslag er endnu ikke vedtaget.

Da direktivet har betydning for befolkningens sundhed, skal Kommissionen i henhold til artikel 14, stk. 1, tage bilag I op til fornyet behandling i lyset af den tekniske og videnskabelige udvikling og om nødvendigt fremsætte ændringsforslag efter fremgangsmåden i artikel 189C.

Herudover bør forbrugerne hurtigst muligt kunne drage fordel af den videnskabelige og tekniske udvikling og tillige af de praktiske erfaringer, der er indhentet i forbindelse med direktivets gennemførelse. I henhold til artikel 14, stk. 2, kan bilag II og III derfor tilpasses efter proceduren i artikel 15 i overensstemmelse med Rådets afgørelse 87/373/EØF af 13. juli 1987⁽¹⁴⁾. Der skal tages hensyn til alle foreliggende relevante videnskabelige udtalelser, herunder om nødvendigt udtalelse fra det relevante videnskabelige rådgivende udvalg, ved udarbejdelsen af de forslag, der forelægges for udvalget i forbindelse med beslutningsproceduren.

⁽¹³⁾ EFT nr. C 13 af 17.1.1989, s. 7, ændret ved EFT nr. C 300 af 29.11.1989, s. 13.

⁽¹⁴⁾ EFT nr. L 197 af 18.7.1987, s. 33.

Et udvalg oprettet under procedure II, variant b), i Rådets afgørelse 87/373/EØF vil med tilstrækkelig effektivitet kunne foretage tilpasninger til den videnskabelige og teknologiske udvikling af de relevante bilag. Med denne procedure kan en ændring indføres inden for en kort frist, hvis ændringen er i overensstemmelse med udvalgets udtalelse. Den giver imidlertid også Rådet mulighed for at træffe en afvigende afgørelse inden for en frist på 3 måneder, hvis de foreslåede ændringer ikke er i overensstemmelse med udvalgets udtalelse.

ARTIKEL 16

Forpligtelserne i artikel 16, stk. 1, er nye sammenlignet med direktiv 80/778/EØF. Kommissionen finder det af meget stor vigtighed, at forbrugerne hurtigt har adgang til ajourført information om drikkevandets kvalitet.

Direktiv 90/313/EØF af 7. juni 1990 om fri adgang til miljøoplysninger⁽¹⁵⁾ indebærer visse muligheder for at opnå denne information. Anvendelsesområdet for direktiv 90/313/EØF er imidlertid mere generelt, og Kommissionen mener, at et specifikt krav vil give større åbenhed og gøre det lettere for forbrugerne at indhente relevante oplysninger.

Herudover foreslås det, at medlemsstaterne offentliggør en årsrapport om kvaliteten af deres drikkevand, så Fællesskabets borgere kan få adgang til passende oplysninger om kvaliteten af deres drikkevand. I denne forbindelse bør medlemsstaterne overveje, hvilke skridt de bør tage, for at alle forbrugerne får tilstrækkelig oplysning om drikkevandets kvalitet.

Rapporterne skal også sendes til Kommissionen, som hvert tredje år vil offentliggøre en sammenfattende rapport om drikkevandets kvalitet i hele Fællesskabet. Herved vil det være nemmere at sammenligne vandkvaliteten i hele Fællesskabet og påvise forbedringer i drikkevandets kvalitet.

Dette ville medføre en ændring i forpligtelserne i henhold til direktiv 91/692/EØF om standardisering og rationalisering af rapporterne om gennemførelse af en række miljødirektiver⁽¹⁶⁾. Nationale rapporter er mere målrettede, detaljerede og hurtigere tilgængelige end de i direktiv 91/692/EØF omhandlede rapporter. Som følge af denne fordel for forbrugerne har Kommissionen foreslået denne ændring, så flere interesser tilgodeses.

ARTIKEL 17

Artikel 17 ændrer den nuværende artikel 19 i direktiv 80/778/EØF. Ændringen giver medlemsstaterne en rimelig overgangsperiode til at opfylde de nye forpligtelser i det reviderede direktiv.

⁽¹⁵⁾ EFT nr. L 158 af 23.6.1990, s. 56.

⁽¹⁶⁾ EFT nr. L 377 af 31.12.1991, s. 48.

ARTIKEL 18

Artikel 18 ændrer artikel 20 i det nuværende direktiv 80/778/EØF, så medlemsstaterne har mulighed for en længere frist til at opfylde parameterværdierne i bilag I, del B.

En sådan yderligere frist vil imidlertid kun kunne fås i særlige tilfælde, og skal begrundes fyldestgørende af medlemsstaten. Efter Kommissionens opfattelse vil denne artikel først og fremmest blive anvendt i tilknytning til overholdelsen af den nye norm, der er foreslået for bly. Da denne norm bedst kan opfyldes ved at fjerne al bly fra rørledninger og -forbindelser, må det erkendes, at det i visse områder ikke vil være muligt at gennemføre sådanne omfattende tilpasninger inden for en kort frist.

ARTIKEL 19

I overensstemmelse med de generelle regler om kodificering af retsforskrifter ophæves direktiv 80/778/EØF ved artikel 19, uden at dette berører medlemsstaternes forpligtelse til at gennemføre dette direktiv i deres lovgivning.

Heraf følger, at medlemsstaterne fortsat er forpligtede til at omsætte direktiv 80/778/EØF i deres nationale ret. Til sikring af størst mulig gennemsigtighed indeholder bilag IV, som omhandlet i artikel 19, datoerne for gennemførelse af gennemførelsesforanstaltningerne.

For at lette sammenligningen mellem det nye direktiv og det ophævede direktiv, henviser artiklen endvidere til en sammenligningstabel (bilag V).

ARTIKEL 20

Artikel 20 indeholder standardbestemmelserne om medlemsstaternes pligt til at gennemføre direktivet og meddele Kommissionen foranstaltningerne hertil.

BILAG I

PARAMETRE OG PARAMETERVÆRDIER

I. GENERELLE BEMÆRKNINGER

Parametrene og parameterværdierne i bilag I er blevet valgt med henblik på at opnå et højt sundhedsbeskyttelsesniveau. De svarer til en vandkvalitet, hvor forbrugerne kan drikke vandet og bruge det som brugsvand hele deres liv uden fare for deres sundhed.

Under revisionen har Kommissionens udgangspunkt været, at ændringen af direktiv 80/778/EØF ikke måtte medføre et ringere sundhedsbeskyttelsesniveau end under det hidtidige direktiv.

De vejledende værdier, som WHO i 1992 vedtog for drikkevandskvaliteten, har dannet grundlag for mange af de foreslåede parameterværdier. Disse vejledende værdier er en tidssvarende autoritativ bedømmelse af den toksikologiske dokumentation, der er til rådighed.

De er imidlertid ikke automatisk blevet anvendt som nye parameterværdier. Som anbefalet af WHO, er de anvendt som grundlag for fastsættelsen af parameterværdierne. Hvor Kommissionen har fundet det nødvendigt, har den foreslået andre værdier eller slet ingen værdier.

For nogle af de lidt vanskeligere parametre har Kommissionen ladet sig vejlede af udtalelser fra dets Rådgivende Videnskabelige Udvalg for Kemiske Forbindelser.

Der er ikke foreslået nogen ændringer, der hvor værdierne i direktiv 80/778/EØF i praksis har ydet en hensigtsmæssig sundhedsbeskyttelse, og der ikke er forelagt nogen ny videnskabelig dokumentation, som kunne begrunde en ændring. I tvivlstilfælde er Kommissionen af den opfattelse, at der bør gennemføres yderligere undersøgelser, inden der foretages ændringer i Fællesskabets retsfor skrifter med henblik på et højt sundhedsbeskyttelsesniveau.

De fleste parameterværdier indeholder en betydelig forsigtigheds- og sikkerhedsfaktor. En overskridelse af en parameterværdi vil derfor ikke nødvendigvis indebære nogen øjeblikkelig sundhedstrussel. De vigtigste undtagelser er de mikrobiologiske parametre. De foreslåede parameterværdier er på nul, og ethvert positivt analyseresultat betyder, at der kan være sygdomsfremkaldende mikroorganismer til stede, og kræver øjeblikkelig indgriben.

Carcinogene parametre udgør et særligt tilfælde. Der findes normalt ikke nogen tærskelkoncentration for genotoksiske kræftfremkaldende stoffer, hvorunder der ikke er sundhedsfarer. Udgangspunktet for udledningen af de foreslåede parameterværdier er, at der ikke bør opstå mere end ét ekstra kræfttilfælde i en befolkning på en million som følge af en livslang eksponering. Dette er strengere end det kriterium på ét ekstra kræfttilfælde i 100 000, der blev anvendt af WHO, da de fastsatte deres retningslinjer for drikkevandskvaliteten. Den ekstra sikkerhedsmargin er berettiget ud fra forpligtelserne i traktatens artikel 130 R, stk. 2, herunder navnlig kravet om at tage sigte på et højt beskyttelsesniveau og at bygge på forsigtighedsprincippet. Det Rådgivende Videnskabelige

Udvalg for Kemiske Forbindelser har også anbefalet kriteriet med ét ekstra kræfttilfælde i en befolkning på en million som følge af en livslang eksponering som mere passende i Europa.

Kommissionen finder det imidlertid vigtigt, at de normer, der foreslås for de enkelte parametre, kan overholdes i praksis. Dette indebærer, at det er nødvendigt at tage hensyn til, hvilke behandlingsprocesser og analysemetoder der findes. Det er også nødvendigt at sammenligne de sundhedsfarer, som forbrugerne udsættes for ved at drikke vand, som ikke opfylder de højeste kvalitetsnormer, med sundhedsfarerne når der lukkes for vandforsyningen. Det er i de fleste tilfælde bedre, ud fra et sundhedsbeskyttelsessynspunkt, at fortsætte forsyningen med vand af god kvalitet, selv om denne kvalitet måske ikke er så høj, som man ideelt kunne have ønsket. Der er derfor tilfælde, hvor den foreslåede parameterværdi ikke er så streng, som den der svarer til kriteriet med én ud af en million.

Desinfektionsbiprodukter kræver en særlig bemærkning. Det vil være muligt at producere drikkevand, som overholder parameterværdier svarende til kriteriet én ud af en million, men desinfektion ville hermed blive meget vanskelig i praksis. Den umiddelbare og direkte trussel mod sundheden, ja endog livsfare, som sygdomsfremkaldende mikroorganismer udgør i vand gør det utænkeligt at opgive desinfektion. De foreslåede parameterværdier for biprodukter fra desinfektion er derfor ikke så strenge, at desinfektionen kommer i fare.

II. PARAMETRE I BILAG I, DEL A

Denne del indeholder en liste over parametre, som ikke i sig selv er patogene, men som er tegn på, at der kan være patogene (sygdomsfremkaldende) mikroorganismer til stede. De medtagne parametre og værdierne herfor svarer til dem, der findes i direktiv 80/778/EØF. Parameteren for fækalcoliforme er erstattet med *Escherichia coli*. Denne ændring indebærer en nøjagtigere fastlæggelse af parameteren, som er på linje med den videnskabelige udvikling.

For vand, som sælges i flasker eller pakninger, er der indført en ny parameter "*Pseudomonas aeruginosa*". Dette skal sikre, at drikkevand, som opbevares i et stykke tid i flasken eller pakningen, fortsat er af upåklagelig kvalitet. Af samme årsag er de mikrobiologiske parameterværdier baseret på en 250 ml prøve i stedet for en 100 ml prøve, som er den sædvanlige værdi. Parametrene er således noget strengere end for det meste drikkevand. Dette afspejler forbrugernes højere forventninger til flaskevand.

Der findes ingen tolerabel grænse, som kan betragtes som sikker ved mikrobiologisk forurening. Derfor er parameterværdien for indikatororganismerne sat til nul i en bestemt mængde vand.

For at opnå større beskyttelse mod sygdomme, som kan tilskrives biologiske årsager, kræves det i artikel 4, stk. 1, litra b), i det foreslåede direktiv, at medlemsstaterne sørger for, at drikkevand er frit for patogene mikroorganismer og parasitter i sundhedsfarlige mængder. Dette er en videreførelse af forpligtelsen i bilag I, del E, i direktiv 80/778/EØF. Det er på linje med formålet med det foreslåede direktiv.

III. PARAMETRE I BILAG I, DEL B

Denne del indeholder parameterværdier for stoffer, som kan være sundhedsfarlige, såfremt de er til stede i tilstrækkelig store koncentrationer i drikkevand. Der er valgt de parametre, som mest sandsynligt vil kunne gøre sig gældende i Fællesskabet, eller som kan udgøre en særlig alvorlig trussel mod sundheden. Ved de fleste parametre er virkningerne for sundheden snarere kroniske end akutte.

1. Uændrede parametre

Følgende parametre opretholdes uden ændringer af parameterværdierne. Disse værdier har bevist deres praktiske værdi for beskyttelse af sundheden, og der er ingen ny dokumentation, som kan begrunde en ændring.

Cadmium
Chrom
Cyanid
Kviksølv
Nitrat
Nitrit
Selen

Nitrit er direkte toksisk og medfører methæmoglobinæmi. Nitrat er indirekte toksisk, fordi det kan reduceres til nitrit i kroppen. Parametrene hænger sammen, og det gør parameterværdierne også.

Under de fleste omstændigheder er tilstedeværelsen af nitrit i vand et tegn på dårlig kvalitet, og den nuværende nullitetsværdi på 0,1 mg/l findes fortsat hensigtsmæssig. Ved chloraminbehandling kan der imidlertid dannes nitrit som et biprodukt. Det foreslås derfor, at parameterværdien i dette tilfælde sættes til 0,5 mg/l og at betingelsen $[\text{nitrat}]/50 + [\text{nitrit}]/3 \leq 1$ skal tilfredsstilles, idet de kantede parenteser står for koncentrationer i mg/l. Herved vil chloraminbehandling fortsat kunne praktiseres, samtidig med at der opretholdes et rimeligt forbrugerbeskyttelsesniveau.

Med hensyn til pesticider har Kommissionen anmodet Det Rådgivende Videnskabelige Udvalg for Kemiske Forbindelser om at udtale sig om, hvorvidt den nuværende videnskabelige viden med tilstrækkelig sikkerhed og pålidelighed gør det muligt ud fra forsigtighedsprincippet at fastsætte individuelle grænseværdier, som garanterer sikkert drikkevand på et livslangt grundlag for befolkningen, inklusive følsomme befolkningsgrupper hvor dette er relevant, og hvad de korrekte værdier for individuelle stoffer kunne sættes til.

Udvalget udtalte sig således:

"Udvalget er af den opfattelse, at de nugældende grænseværdier på 0,1 µg/l for hvert enkelt stof eller 0,5 µg/l i alt yder en passende beskyttelse for menneskers sundhed og generelt giver en tilstrækkelig sikkerhedsmargin.

En revideret fastsættelse af grænseværdier, som er toksikologisk acceptable for et livslangt forbrug, vil kun være mulig efter grundige undersøgelser og ved en evaluering af de enkelte stoffer under henvisning til det fuldstændige dokumentationsmateriale om hvert enkelt stof, der forelægges for udvalget, og under hensyntagen til databasernes utilstrækkelighed og usikkerhedsmomenterne i bedømmelsen af forskellige variable størrelser.

Under henvisning til de parametre og data, der er anvendt i WHO's vejledende værdier for kontrollen med drikkevand, finder udvalget, at de ikke kan opstille nogen tilstrækkelig sikkerhedsmargin for Den Europæiske Union. Værdierne definerer øvre koncentrationsgrænser, hvor hvert stof blev undersøgt for sig, og udvalget ønsker at understrege, at der så godt som ingen oplysninger foreligger om toksiciteten af blandinger af individuelle pesticider. Også af disse årsager henledte udvalget opmærksomheden på forsigtighedsprincippet, som bør anvendes ved behandlingen af WHO's retningslinjer og deres eventuelle anvendelse i et direktiv fra Den Europæiske Union. Prioriteter for pesticider, som eventuelt kan undersøges, vil kunne opstilles på grundlag af resultaterne fra målekampagner.

Der bør også overvejes alternative værdier baseret på økotoksikologi, som ved listen over pesticider, hvis vandkvalitetsmålsætninger er lig med eller under 0,1 µg/l, med yderligere hensyntagen til mulighederne for spildevandsbehandling."

På baggrund af denne udtalelse finder Kommissionen ikke tiden inde til at foreslå nogen ændring af den nugældende værdi på 0,1 µg/l for hver enkelt pesticid i drikkevand.

På linje med ovennævnte udtalelse vil der i den nærmeste fremtid blive gennemført yderligere undersøgelser vedrørende de pesticider, der oftest findes i drikkevand i Fællesskabet, for at sætte Kommissionen i stand til at overveje denne parameter nærmere. Herunder skal Kommissionen tage hensyn til alle de videnskabelige oplysninger, der måtte fremkomme som følge af gennemførelsen af direktiv 91/414/EØF om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler. Det bliver nødvendigt at tage hensyn til alle sundhedsrelevante faktorer ved bedømmelsen af, hvilke koncentrationer der kan accepteres for hvert enkelt pesticid i drikkevand, som sikkert på et livslangt grundlag. Den nuværende videnskabelige viden om metabolitter, nedbrydningsprodukter og synergivirkninger er ret begrænset og i visse tilfælde foreligger der ingen dokumentation.

Kommissionen føler sig derfor forpligtet til at indtage en omhyggelig forsigtig holdning ved ikke på nuværende tidspunkt at foreslå nogen ændringer af parameterværdien for enkelte pesticider.

Som foreslået i note 5 til del B i bilag I kan det overvejes at fastsætte en individuel værdi for et bestemt stof, efter en evaluering af de teknisk-videnskabelige oplysninger, der er til rådighed, hvor dette fuldt ud kan begrundes og samtidig findes nødvendigt ud fra et sundhedssynspunkt.

Kommissionen har ikke foreslået nogen værdi for den samlede koncentration af alle pesticider. Den finder, at der må tages hensyn til vekselvirkninger og kumulative virkninger ved fastsættelsen af parameterværdierne for de enkelte pesticider. Dette kan ikke gøres arbitrært for en hel familie af stoffer.

Effektiv og omkostningseffektiv sundhedsbeskyttelse kræver, at indsatsen koncentrerer sig om de problemer, der er relevante for en bestemt vandforsyning. Kontrollen med pesticidindholdet i drikkevand bør derfor koncentrerer sig om de stoffer, der sandsynligvis er til stede, fordi de anvendes i det pågældende afvandingsområde.

2.1 Parametre, hvor parameterværdierne er blevet ændret, eller hvor der for første gang fastsættes bindende værdier

Antimon er et toksisk tungmetal. Høje doser kan være dødelige og lavere doser kan føre til ændringer i blodkemi. Hovedparten af den foreliggende toksikologiske dokumentation tyder på, at den nugældende TMK-værdi på 10 µg/l er for høj. Selv om den dokumentation, der er nødvendig for at fastsætte en ny parameterværdi, ikke indeholder nogen endegyldig konklusion, afspejler den foreslåede værdi på 3 µg/l både forsigtighedsprincippet og behovet for at fastsætte en norm, som påviseligt kan overholdes. De begrænsede data, der er til rådighed for Kommissionen, tyder på, at koncentrationen af antimon i drikkevand normalt ligger imellem 1 µg/l og 12 µg/l, og dette lader formode, at eventuelle problemer med at overholde den foreslåede parameterværdi vil være begrænset til nogle få områder. Det skal imidlertid bemærkes, at anvendelsen af loddemetal af antimon + tin til erstatning for loddemetal af bly + tin i fremtiden vil kunne komme til at udgøre en betydelig kilde til antimon i vandet.

Det vides at arsen er kræftfremkaldende og medfører hudkræft. Der foreligger ikke afgørende toksikologiske beviser, men det er blevet beregnet, at risikoen for at pådrage sig hudkræft ved livslang udsættelse for en arsenkoncentration i drikkevandet på 10 µg/l er 6 ud af 10 000. Disse kræfttilfælde er normalt ikke dødelige, og livsfaren er meget lavere, men sandsynligvis ikke så lav som én ud af en million. Den foreslåede parameterværdi er baseret på den foreliggende dokumentation og afspejler både forsigtighedsprincippet og behovet for at fastsætte en norm, som påviseligt kan overholdes. Det er imidlertid klart, at der bør holdes øje med denne værdi, og at den eventuelt må ændres i lyset af fremtidige toksikologiske konklusioner.

Den foreliggende videnskabelige dokumentation vedrørende kobbers toksicitet for leveren tyder på, at en parameterværdi på 2 mg/l er passende for beskyttelsen af sundheden. Dette er tæt ved eller under smagstærsklen, og det er derfor nødvendigt at medtage kobber i listen over kemiske parametre. Der gøres imidlertid opmærksom på, at der vil blive foretaget en yderligere undersøgelse af kobbers toksicitet, og at dette vil kunne føre til en ændring af klassifikationen og parameterværdien. Kommissionen vil derfor muligvis opfordre Det Videnskabelige Udvalg for Kemiske Forbindelsers Toksicitet og Økotoksicitet til at gennemgå denne dokumentation. Kobber anvendes i udstrakt grad i forbrugernes vandrør, og det foreslåede direktiv har ikke til formål at begrænse denne anvendelse. Det er imidlertid, som med alle materialer til sanitære indretninger, klart, at der er en sammenhæng mellem vandkvaliteten og valget af materialer anvendt ved transporten af vandet.

Ved en god kobberkvalitet og en rimelig kontrol med vandbehandlingsprocessen skulle det ikke volde vanskeligheder at overholde parameterværdien på 2 mg/l. Anvendelse af kobbermaterialer i vanddistributionsnettet er derfor ikke i sig selv sundhedsfarlig.

For fluorid er der foreslået en parameterværdi på 1,5 mg/l uafhængig af temperaturen. Der er kun en ringe margin mellem fluorids positive og negative indvirkning på sundheden, og den foreslåede værdi anses for at være den optimale ligevægt.

Bly er en gift, der ophober sig i kroppen, og den foreslåede parameterværdi er på 10 µg/l. Dette er i overensstemmelse med udtalelsen fra Det Rådgivende Videnskabelige Udvalg for Kemiske Forbindelser, om at den nuværende TMK-værdi på 50 µg/l i sidste ende bør nedsættes til det niveau på 10 µg/l, der er anbefalet af WHO. Overholdelsen af en parameterværdi på 10 µg/l er kun mulig, hvis alt bly fjernes fra forsynings- og distributionssystemerne. Det foreslås derfor, at denne værdi først skal overholdes efter 15 års forløb.

Herudover fastsættes parameterværdien som en midlertidig foranstaltning til 25 µg/l fra 5 år efter direktivets meddelelse. Denne værdi kan overholdes ved i de områder, hvor det er nødvendigt, at behandle vandet, så dets evne til at opløse bly reduceres.

Dette mellemtrin vil bidrage til en begrænsning af den totale blyindtagelse. Det er klart at blyindtagelsen gennem vand bør reduceres så hurtigt som muligt, og med dette for øje opfordres medlemsstaterne i det foreslåede direktiv til at prioritere områder, hvor blykoncentrationen er høj.

For nogle medlemsstater bliver det en udfordrende og krævende opgave at opfylde parameterværdien på 10 µg/l. Med henblik på klare målsætninger skal medlemsstaterne forelægge en handlingsplan til godkendelse for Kommissionen med nærmere oplysninger om, hvilke områder de forventer får svært ved at opfylde parameterværdierne, og hvorledes de har tænkt sig at overkomme disse vanskeligheder. Handlingsplanen skal forelægges inden 5 år efter direktivets ikrafttræden.

Den foreslåede begrænsning af værdien for nikkel fra 50 µg/l til 20 µg/l er baseret på begrænset dokumentation for ændringer i forholdene mellem organ- og kropsvægt. Det vil også yde ekstra beskyttelse af personer med nikkelallergi, som kan medføre eksem.

Kommissionen regner ikke med, at der bliver mange problemer med at overholde den nye parameterværdi, men der bliver behov for at holde øje med anvendelsen af nikkel i haner og fittings.

Tilstedeværelse af polycykliske aromatiske hydrocarboner i drikkevand er forkastelig. Enkelte af dem er kræftfremkaldende, og der foreligger for få oplysninger om mange af disse forbindelser. Det foreslås derfor at opretholde den nuværende samlede parameter og den hermed forbundne forsigtighedsbetonede parameterværdi. Denne forholdsregel vil kunne minimere koncentrationerne af polycykliske aromatiske hydrocarboner i vandet.

En af de seks carbonforbindelser (benzo(a)pyren) vides at være særdeles kræftfremkaldende. Det foreslås derfor, at denne højst må bidrage med 0,01 µg/l til parameterværdien på 0,2 µg/l. Det er på linje med udtalelsen fra Det Rådgivende Videnskabelige Udvalg for Kemiske Forbindelser.

Det skal bemærkes, at den vigtigste kilde til polycykliske aromatiske hydrocarboner i behandlet vand er stenkulstjære, som anvendes til foring af forsyningsledninger. Denne anvendelse er i aftagende.

3. Parametre, som det foreslås at tilføje i direktivet

Acrylamid er medtaget som en kemisk parameter, fordi stoffet er kræftfremkaldende. Den koncentration, der svarer til en ekstra kræftisiko på 10^{-6} , dvs. en risiko for ét ekstra kræfttilfælde i en befolkning på en million, er på 0,05 µg/l. Den foreslåede parameterværdi, 0,25 µg/l, er det laveste, der kan opnås i praksis. Denne koncentration er lavere end påvisningsgrænsen ved traditionelle analysemetoder. Det bliver derfor nødvendigt at regulere koncentrationen af acrylamid i vand ved at specificere den maksimale tilladte monomerkoncentration i polyacrylamid og den mængde polymerer, der må anvendes som flokkuleringsmiddel.

Benzen vides at være kræftfremkaldende, og da det kan sive ud i drikkevandsressourcer er det nødvendigt at foreslå en parameterværdi. Den foreslåede værdi (1 µg/l) svarer til en ekstra kræftisiko på 10^{-6} .

Bromat er medtaget som kemisk parameter, fordi det er kræftfremkaldende. Der forventes ikke at være bromat til stede i råvand, men det kan dannes under behandlingen ved oxidation af bromid, som findes i råvandet. Bromat kan også optræde i visse vand-behandlingskemikalier.

Bromat dannes imidlertid også under desinfektion med chlor, og det er vigtigt at undgå, at der fastsættes en parameterværdi, som bevirker, at anvendelsen af chlor som desinfektionsmiddel kommer i fare.

Den laveste parameterværdi, som er forenelig med en pålidelig desinfektion med chlor, er omkring 10 µg/l, og denne værdi foreslås. Den kan måles ved traditionelle analysemetoder.

Bromdichlormethan og chloroform er medtaget som kemiske parametre, fordi de er kræftfremkaldende og findes i drikkevand. De opstår hovedsagelig som biprodukter fra desinfektion.

De koncentrationer, der svarer til en ekstra kræftisiko på 10^{-6} ved livslang eksponering, er på henholdsvis 6 µg/l og 20 µg/l.

I praksis kan det imidlertid være vanskeligt at nå disse niveauer, og koncentrationer på henholdsvis 15 og 40 µg/l foreslås som parameterværdier. Det foreslås også, at der for at lette driften kan anvendes alternative parameterværdier på 25 og 30 µg/l. Dette indebærer en så godt som uændret sundhedsbeskyttelse, uden at dette går ud over effektiviteten ved desinfektion med chlor.

Forbindelserne opstår under desinfektion af vand og også ved reaktion med residual-desinfektionsmidler i distributionssystemet.

Det er muligt at foreslå parameterværdier, som gælder når vandet forlader et behandlingsanlæg, men det er ikke muligt at bedømme i hvor høj grad koncentrationerne stiger under distributionen. Som en foreløbig foranstaltning foreslås det derfor, at parameterværdien skal gælde ved forladelsen af behandlingsanlægget.

Kommissionen vil undersøge i hvor høj grad forbindelserne dannes under distributionen og eventuelle metoder til at begrænse produktionen heraf. Det forventes, at der i løbet af tre år kan forelægges et udkast om de foranstaltninger, der bør træffes med hensyn til disse forbindelser, for Kommissionen i overensstemmelse med forslagets artikel 14, stk. 1.

I disse foranstaltninger vil der være taget hensyn til behovet for at beskytte menneskers sundhed samt til deres gennemførlighed og omkostningerne ved gennemførelsen.

For øjeblikket ser det ud til, at det bliver nødvendigt at tage de parameterværdier, der gælder ved forladelsen af behandlingsanlægget, op til fornyet overvejelse.

* Tetrachlorethen og * trichlorethen er medtaget i overensstemmelse med udtalelsen fra Det Rådgivende Videnskabelige Udvalg for Kemiske Forbindelser. De er eksempler på opløsningsmidler, som kan findes i råvand og behandlet vand. De foreslåede parameterværdier svarer til WHO's vejledende værdier.

* 1,2-dichlorethan er kræftfremkaldende og kan være til stede i råvand. Den foreslåede parameterværdi svarer til en ekstra kræftisiko på 10^{-6} .

* Epichlorhydrin er medtaget som giftigt parameter, fordi det virker kræftfremkaldende. Den foreslåede parameterværdi ($0,5 \mu\text{g/l}$) er på linje med udtalelsen fra Det Rådgivende Videnskabelige Udvalg for Kemiske Forbindelser. Denne værdi er under påvisningsgrænsen ved traditionelle analysemetoder. I praksis kunne der opnås kontrol med epichlorhydrinkoncentrationen ved at specificere en maksimal koncentration ved anvendelsen af polymerer som flokkuleringsmiddel eller ved føring af rørledninger.

* Vinylchlorid er medtaget som giftigt parameter, fordi det er kræftfremkaldende. Den foreslåede parameterværdi ($0,5 \mu\text{g/l}$) er på linje med udtalelsen fra Det Rådgivende Videnskabelige Udvalg for Kemiske Forbindelser.

Den foreliggende toksikologiske dokumentation tyder på, at langvarig udsættelse for bor kan føre til testikkelatrofi. Der er derfor behov for en parameterværdi til erstatning for den vejledende værdi i det nugældende direktiv. Bor i råvand skyldes normalt anvendelsen af perborater i husholdningsvaskemidler, men der er også tilfælde, hvor tilstedeværelsen skyldes naturlige kilder.

Traditionel behandling fjerner ikke bor fra vand, og hvor bor er naturligt til stede i råvand, kan der blive behov for at anvende bestemmelserne i artikel 10, stk. 1, for at opretholde drikkevandsforsyningen.

Kommissionen er opmærksom på, at der er fremkommet ny dokumentation om de toksikologiske forhold i forbindelse med bor, og den regner med at opfordre Det Rådgivende Videnskabelige Udvalg for Kemiske Forbindelsers Toksicitet og Økotoksicitet til at undersøge denne dokumentation. Det kan eventuelt senere blive nødvendigt at forelægge et udkast vedrørende foranstaltninger, som bør træffes med hensyn til bor, for Kommissionen i overensstemmelse med forslagets artikel 14, stk. 1.

IV. INDIKATORPARAMETRE

Farve, turbiditet, lugt og smag er medtaget som indikatorparametre.

Faktorer, der bevirker at vandet er æstetisk utilfredsstillende, kan være skadelige og kan tyde på en række forureningskilder og andre sundhedsrelaterede problemer.

Parametrene er også medtaget på grund af deres værdi som et enkelt og letmåleligt tegn på ændringer i vandkvaliteten.

Der er ikke fastsat nogen kvantitative parameterværdier. Der er ikke vundet noget ved at forsøge at harmonisere æstetiske egenskaber på fællesskabsplan.

Aluminium er opretholdt som indikatorparameter, og parameterværdien er ikke ændret. Det meste aluminium i drikkevand hidrører fra behandlingen.

Øget koncentration af aluminium i drikkevand kan tyde på, at behandlingsanlæggene ikke fungerer tilfredsstillende, og at sygdomsfremkaldende organismer måske ikke er fuldstændigt fjernet.

Ammonium er opretholdt på grund af dets indikatorfunktion, og parameterværdien er ikke ændret.

Tilstedeværelsen af mere end en ganske lille koncentration af ammonium i behandlet vand kan være tegn både på forurenede råvand og på utilstrækkelig desinfektion.

Ledningsevne er opretholdt på grund af dens indikatorfunktion med hensyn til den samlede koncentration af opløste salte, og parameterværdien er ikke ændret.

Det er let at foretage en kvantitativ måling, og enhver usædvanlig ændring kræver en forklaring.

Mangel på opløst oxygen er normalt et tegn på en dårlig vandkvalitet og tyder på, at der er sket en forurening.

Det foreslås derfor at medtage opløst oxygen som en indikatorparameter og at fastsætte en minimum parameterværdi på 50% mætning.

Brintionkoncentration (pH) er opretholdt som indikatorparameter, og der foreslås maksimums- og minimumsparameterværdier.

Er pH for lav kan vandet være aggressivt og kan det opløse giftige tungmetaller i rør og fittings. En for høj pH kan gå ud over desinfektionen.

Parameteren er nyttig fordi den er hurtig og let at måle, og målingen kan foretages på prøveudtagningsstedet.

Jern er opretholdt som indikatorparameter og parameterværdien er ikke ændret. Tilstedeværelsen af jern i drikkevand kan tyde på problemer med behandlingen og dermed potentielle farer for menneskers sundhed. Dette er særlig vigtigt, når jern bruges som flokkuleringsmiddel. Der er imidlertid tilfælde, hvor jern er naturligt til stede i råvandet, og hvor der ikke er nogen sundhedsbegrundelser for at fjerne det.

Mangan er opretholdt som indikatorparameter, og parameterværdien er ikke ændret. Tilstedeværelsen af mangan i drikkevand kan tyde på problemer med behandlingen og dermed potentielle farer for menneskers sundhed. Der er imidlertid tilfælde, hvor mangan er naturligt til stede i råvandet, og hvor der ikke er nogen sundhedsbegrundelser for at fjerne det.

Parameteren iltforbrug er opretholdt, og parameterværdien er ikke ændret.

Parameteren er et tegn på mulig forurening fra spildevand, herunder fra husdyrhold, og den er et mål for mulighederne for dannelse af organiske halogenforbindelser under desinfektionen.

Sulfat er medtaget på grund af dets værdi som indikator for ændringer i vandet, og fordi overholdelse af den foreslåede parameterværdi automatisk sikrer, at magnesiumsulfat, der er et afføringsmiddel, ikke er til stede i for store koncentrationer.

Total kimtal giver ikke særlige oplysninger om den mikrobiologiske vandkvalitet, men ændringer i kimtallet er nyttige tegn på eventuel forurening, som kræver yderligere undersøgelser.

Parameteren for totalcoliforme er opretholdt. Det er en mindre specifik indikator end *E. coli* for fækal forurening af pattedyrsoprindelse. Den giver imidlertid en indikation om anden mikrobiologisk forurening af drikkevand, og supplerer således de oplysninger, der opnås ved hjælp af andre parametre.

Parameteren total organisk kulstof henviser til den samlede mængde organiske forbindelser, der er til stede i vandet, udtrykt som kulstofkoncentration. Tilstedeværelsen af organiske forbindelser i drikkevand er uønsket, navnlig da mange af dem ikke er særligt velbeskrevne og deres indflydelse på sundheden ukendt. De kan også tjene som grobund for mikroorganismer i distributionssystemer og de kan give anledning til dannelse af organiske halogenforbindelser.

Den foreslåede parameterværdi er på 4 mg/l, men den er suppleret med et krav om, at der ikke må være nogen unormal ændring.

Fjernelsen af restchlor-parameteren kræver en særlig bemærkning. Parameteren er blevet erstattet med en mere generel forpligtelse, som findes i artikel 8, stk. 1, med henblik på at kontrollere, om den anvendte desinficerende behandling er effektiv. Således er alle former for desinfektion omfattet af det foreslåede direktivs anvendelsesområde, og ikke blot desinfektion baseret på anvendelsen af chlor eller chlorforbindelser.

V. PARAMETRE, SOM FINDES I DIREKTIV 80/778/EØF, MEN SOM IKKE ER MEDTAGET I FORSLAGET

Følgende 31 parametre i bilag I til det nugældende direktiv er ikke videreført i det foreslåede nye bilag I:

Temperatur (B5), chlorid (B8), silicium (B10), calcium (B11), magnesium (B12), natrium (B13), kalium (B14), total hårdhed (B16), tørstof (B17), frit carbondioxid (B19), Kjeldahl-nitrogen (undtagen N fra NO_2 og NO_3) (C23), svovlbrinte (C26), stoffer, der kan ekstraheres med chloroform (C27), opløste eller emulgerede hydrocarboner (efter ekstraktion med æter), mineralolie (C28), phenoler (phenolindeks) (C29), overfladeaktive stoffer (som reagerer med methylenblåt) (C31), andre organiske chlorforbindelser, der ikke indgår i parameter nr. 55 (C32), zink (C36), phosphor (C37), cobolt (C39), opslemmede stoffer (C40), restchlor (C41), barium (C42), sølv (C43), beryllium (D45), vanadium (D54), fækalcoliforme (E58), total hårdhed for blødgjort vand (F1), brintionkoncentration for blødgjort vand (F2), alkalinitet for blødgjort vand (F3) og opløst oxygen for blødgjort vand (F4).

Nogle af de undladte parametre er ikke direkte relevante for beskyttelsen af sundheden eller er ikke af fællesskabsomspændende betydning. Andre er erstattet med mere relevante parametre og resten er omfattet af de indikatorparametre, der er medtaget i bilaget.

BILAG II

KONTROL

Formålet med kontrol

Det centrale formål med direktivet er at sørge for, at drikkevand er sikkert og behageligt at drikke.

Direktivets funktion er at fastlægge de kvalitetsnormer, som drikkevand skal opfylde. Disse normer vil i form af parameterværdier bestemme kriterierne for udformningen og driften af behandlingsanlæg og distributionssystemer og virke vejledende for det eventuelle behov for beskyttelse af råvandsressourcer.

Det fremgår heraf, at en grundlæggende årsag til den kontrol, der gennemføres i forbindelse med direktivet, er at vurdere, om de foranstaltninger, der træffes for at kontrollere om direktivets parameterværdier overholdes, fungerer korrekt bedømt ud fra kvaliteten af det leverede drikkevand. Systematisk kontrol af drikkevandskvaliteten må være en integrerende del af gennemførelsen af direktivet. Det er ikke et mål i sig selv.

Det er naturligvis ikke muligt at kontrollere drikkevandskvaliteten kontinuerligt for så vidt angår hvert eneste parameter på hvert eneste forsyningspunkt, og en praktisk kontrolordning bør udformes, så de begrænsede ressourcer udnyttes bedst muligt.

Som udgangspunkt skal det bemærkes, at et veludformet behandlingsanlæg, der leverer vand gennem et etableret distributionsnet, vil levere vand af en forudsigelig kvalitet til de enkelte brugere. I sådanne tilfælde er formålet med kontrollen ikke at afsløre kvaliteten af det leverede vand. Denne skulle være kendt i forvejen, og kontrollen skal blot vise, om vandet stadig er af den forventede kvalitet. Enhver afvigelse fra den forventede kvalitet er, uanset om der er tale om en forbedring eller en forværring, et signal der skal undersøges for at se, om der skal træffes afværgeforanstaltninger.

Dette fører til den konklusion, at den enhed, der skal kontrolleres, bør være det enkelte indvindingsområde. Bilag II indeholder derfor en definition på "indvindingsområde", som afspejler, at et indvindingsområde er et geografisk afgrænset område, inden for hvilket drikkevandet indvindes fra en eller flere kilder, og inden for hvilket vandkvaliteten forventes at være ensartet. Måling af vandkvaliteten i et punkt inden for et indvindingsområde vil give et vist fingerpeg om vandkvaliteten andre steder inden for området og således bidrage til kontrollens effektivitet.

Der er fastlagt to kontrolniveauer i det foreslåede ændrede direktiv, nemlig løbende kontrol og efterprøvningskontrol.

Formålet med den løbende kontrol er at fremskaffe de oplysninger, der er nødvendige for på grundlag af nogle enkle prøver at afgøre, hvorvidt vandforsyningen ser ud til at være i overensstemmelse med direktivets parameterværdier.

Dette er den første forsvarslinje.

De parametre, der skal måles under den løbende kontrol er enkle indikatorer for vandkvaliteten. Med undtagelse af prøven for E coli kan prøverne enten gennemføres semikvantitativt på stedet eller ved enkle laboratorieforsøg.

Hvis resultaterne svarer til forventningerne og der ikke er andre grunde til at formode, at vandkvaliteten kunne være utilfredsstillende, kan det konkluderes, at der ikke er behov for yderligere foranstaltninger. Ethvert usædvanligt eller utilfredsstillende resultat kræver imidlertid en forklaring og yderligere aktion.

Den nøjagtige art af denne yderligere aktion kan ikke angives nærmere i artiklerne i det ændrede direktiv: hvilken aktion der kræves, vil afhænge af individuelle omstændigheder. Forslaget til et ændret bilag II er imidlertid baseret på en forventning om, at det første skridt vil være et forsøg på at finde årsagen til det utilfredsstillende resultat.

Formålet med efterprøvningskontrollen er at indsamle de fornødne oplysninger til at afgøre om alle direktivets parameterværdier overholdes. Dette udgør den anden forsvarslinje for beskyttelsen af sundheden. Viser resultaterne fra efterprøvningskontrollen, at en eller flere af direktivets parameterværdier ikke opfyldes, gælder reglerne i direktivforslagets artikel 9.

Resultaterne fra den løbende kontrol eller efterprøvningskontrollen kan afsløre behov for yderligere kontrol. Denne undersøgelseskontrol vil afhænge af de særlige omstændigheder, og bør ikke fastlægges detaljeret i et direktiv, selv om behovet for en sådan kontrol fremgår af direktivforslagets artikel 9.

Kontrol kan være dyr både i penge og i ressourcer. Det er derfor særlig vigtigt at sørge for at få fuld valuta for de gennemførte analyser, og at indsatsen ikke spildes ved at gennemføre prøver, som ikke eller kun i ringe grad bidrager til kendskabet til vandkvaliteten.

I et praktisk kontrolprogram må der derfor tages hensyn til følgende tre faktorer:

- * kontrolhyppigheden i det pågældende indvindingsområde og hermed sundhedsfarerne forbundet med eventuel utilstrækkelig vandforsyningskvalitet,
- * sandsynligheden for at en given parameter udviser en signifikant koncentration og
- * valget af prøveudtagningssted i forhold til ændringer i vandkvaliteten, som distributionssystemet kan give anledning til.

Disse punkter behandles i det nedenstående.

Kontrolhyppighed

Tabel B i bilag II til det nugældende direktiv kan tydes på flere måder, fordi det ikke er klart, om prøvetagningens hyppighed afhænger af den mængde vand, der produceres, den mængde vand, der distribueres, eller den befolkningsmængde, der betjenes. Det må foretrækkes, at prøvetagningens hyppighed kun er afhængig af den mængde vand, der distribueres, frem for af den befolkningsmængde, der betjenes. Dette er lettere at måle og må derfor foretrækkes i en retsakt.

Det foreslås, at prøvetagningens hyppighed baseres på den gennemsnitlige årligt leverede vandmængde. Dette ville skabe konsekvens i hele tabellen, og hermed undgås den vanskelighed, der kunne opstå, hvis daglige udsving i den leverede vandmængde medførte forskellige kontrolforpligtelser.

Der er ingen objektiv måde at fastlægge den rigtige hyppighed på. En højere prøvehyppighed må altid foretrækkes, fordi der således indhentes flere oplysninger. Den minimale hyppighed, der er anført i tabel B i det foreslåede bilag II er baseret på kravene i det nugældende direktiv, og derfor på medlemsstaternes nuværende praksis. Der er intet i det foreslåede ændrede direktiv, som er til hinder for, at medlemsstaterne om nødvendigt kan vedtage hyppigere prøvetagning.

Små forsyninger udgør et særligt problem. Der er ingen grund til at borgere, som modtager vand fra små vandforsyninger ikke skal beskyttes i lige så høj grad som dem, der modtager vand fra store vandforsyninger. Der er imidlertid to praktiske problemer:

- * Kontrolomkostningerne pr. forbruger bliver forholdsvis høje.
- * I mange tilfælde vil vandbehandlingen være ret simpel og kvaliteten af det leverede vand derfor i meget høj grad afhænge af beskyttelsen af råvandet. Dette kunne føre til større udsving i vandkvaliteten end der må forventes i stor vandforsyninger, og dermed til et behov for hyppigere prøver.

Kontrollen med vandforsyninger til små samfund overlades til medlemsstaternes eget ansvarsområde.

Sandsynligheden for at et stof er til stede

Medlemsstaterne vil ligge inde med oplysninger om den sandsynlige drikkevandskvalitet fra:

- * viden om geologien i det område, hvorfra vandet indvindes,
- * resultaterne fra tidligere analyser,
- * viden om landbrugets dyrkningspraksis i afvandingsområdet og navnlig viden om, hvilke landbrugskemikalier der normalt anvendes,
- * viden om de anvendte behandlingsprocesser og kemikalier hertil,
- * viden om de materialer, der er anvendt i distributionssystemet og i forbrugernes installationer.

Disse oplysninger giver et godt fingerpeg om, hvilke stoffer der kan forventes at være til stede i drikkevand, og hvilke der sandsynligvis ikke er tilstede i betydelige koncentrationer set i forhold til direktivets parameterværdier.

Det er ikke særlig hensigtsmæssigt hyppigt at foretage analyser, som blot bekræfter, at et stof som alligevel ikke forventes at være til stede, ikke kan spores.

Denne lempelige holdning gælder ikke for den løbende kontrol. Et af de væsentligste formål med den løbende kontrol, er at få et forvarsel om uventede forhold. Det skal imidlertid bemærkes, at disse parametre er blevet valgt med særlig henblik på at forenkle analysebehovet.

Valg af prøveudtagningspunkter

Formålet er, at drikkevandet skal opfylde direktivets parameterværdier på det sted, hvor det stilles til rådighed for forbrugerne, det vil sige ved forbrugernes haneer.

For nogle parametre, som bly, er dette det eneste hensigtsmæssige prøveudtagningspunkt. For de fleste parametres vedkommende sker der imidlertid ikke større ændringer i distributionssystemet. Prøvetagning et bekvemt sted vil give oplysninger, som også gælder andre steder i forsyningsområdet.

Vandkvalitetens formodede stabilitet inden for et indvindingsområde kan undersøges nærmere med henblik på at effektivisere kontrolordningerne. Formodningen understøttes af tilfredsstillende resultater fra den løbende kontrol, medens utilfredsstillende resultater kræver en undersøgelse af årsagen.

Ved mindre vandforsyninger er det hensigtsmæssigt, at de fleste prøver tages ved individuelle haneer. Ved større områder bliver det muligt at overflytte det meste af prøvetagningen til repræsentative punkter i produktions- og distributionskæden.

Ovenstående diskussion vedrører hovedsagelig vand, som leveres gennem offentlige distributions-systemer, men tre særlige tilfælde kræver deres egne bemærkninger. Der er tale om vand, som anvendes i levnedsmiddelvirksomheder, vand leveret i pakninger og flaskevand.

Levnedsmiddelvirksomheder

Kontrollen med vand, som anvendes i levnedsmiddelvirksomheder, kræver særlige regler for valg af prøveudtagningspunkter og prøvetagningens hyppighed.

Det nugældende direktivs regler gælder kun for kvaliteten af drikkevand i det omfang vandet kan forventes at få indflydelse på det færdige levnedsmiddels sundhed. Dette princip føres videre i det foreslåede ændrede direktiv, og det er nødvendigt at overveje på hvilket punkt eller hvilke punkter vandet bør kontrolleres.

I praksis vil den enkelte levnedsmiddelvirksomhed kun have et lille antal forsyninger, der skal reguleres, og i mange tilfælde kun én forsyning. Det punkt, hvor vand som er omfattet af anvendelsesområdet for artikel 2, stk. 1, litra b), kommer ind i virksomheden eller hvor det udvindes fra en kilde inden for virksomhedens område, anses for at være det punkt, hvor det foreslåede direktivs parameterværdier skal overholdes. Herefter betragtes vandet som procesvand og er dermed uden for det ændrede direktivs anvendelsesområde.

Dette system bevirker, at:

- * forbrugerne til en vis grad er beskyttede fordi alt vand, der bruges ved levnedsmiddel-fremstillingen er af god kvalitet, og at

- * der ikke er nogen hindringer for levnedsmidlers frie bevægelighed inden for Fællesskabet på grund af vandkvaliteten.

Det skal også bemærkes, at forbrugerne også har gavn af de kvalitetsnormer, der gælder for de fremstillede levnedsmidler.

De regler for prøvetagningens hyppighed, der er fastsat i tabel B.1. i bilag II til det foreslåede ændrede direktiv, omfatter også levnedsmiddelvirkksomheder.

Vand, som sælges i flasker eller pakninger

Dette vand udgør et særligt tilfælde. Det foreslås, at prøverne skal udtages det sted, hvor vandet aftappes på flasker eller pakkes. Herved kan vandkvaliteten kontrolleres, hvor vandet gøres salgsklart. Der går ud fra, at vandkvaliteten i de lukkede flasker og pakninger ikke ændrer sig under oplagringen, men direktivforslaget forhindrer ikke medlemsstaterne i at gennemføre yderligere kontrol, som de måtte finde nødvendig.

Der regnes imidlertid med en vandforsyning på omkring 200 liter pr. person pr. dag, medens der regnes med, at det daglige forbrug af flaskevand er på omkring 2 liter. For at opnå samme sundhedsbeskyttelsesniveau foreslås det, at prøveudtagningernes og analyserne hyppighed øges i overensstemmelse med denne forskel.

BILAG III

REFERENCEANALYSEMETODER

For de fleste parametre foreslås det kun at specificere pålidelighedskravene til de opnåede analyseresultater. Når dette er gjort, vil enhver analysemetode, som kan tilfredsstille disse krav, være egnet, og der er derefter kun behov for at medtage referenceanalysemetoder i direktivet i de tilfælde, hvor analysemetoden er bestemmende for parameteren. Selv i disse tilfælde er der intet behov for at insistere på, at referenceanalysemetoden anvendes. Enhver anden metode, som kan give tilsvarende resultater, kan accepteres. Dette er særlig vigtigt for de mikrobiologiske parametre. Under de eksisterende analysemetoder varer det flere dage inden resultatet foreligger. Dette er ikke hensigtsmæssigt, og der bør ikke lægges noget i vejen for udviklingen af hurtigere metoder.

I de fleste tilfælde foreligger der en række analysemetoder, og at vælge en metode til fordel for en anden er arbitrært. Ved at træffe et sådant valg overses forskellene i de forskellige laboratoriers størrelse og udstyrsniveau på tværs af Fællesskabet, og det ville gøre det vanskeligt for de enkelte laboratorier at anvende de analysemetoder, som er bedst egnede til deres behov. Det ville også bremse forsøg på at finde frem til nye og bedre analysemetoder.

For de fleste parametre foreslås som passende pålidelighedskrav:

1. En relativ nøjagtighed på 10% for resultater, som ligger i nærheden af parameterværdiens henholdsvis maksimums- eller minimumsværdi.
2. En relativ præcision på 10% for resultater, som ligger i nærheden af parameterværdiens henholdsvis maksimums- eller minimumsværdi.
3. En relativ påvisningsgrænse på en tiendedel af den pågældende parameterværdi.

Begreberne nøjagtighed, præcision og påvisningsgrænse kan udtrykkes i statistiske begreber, og det foreslås at anvende de relevante definitioner fra Den Internationale Standardiseringsorganisation (ISO).

Det kan imidlertid bemærkes, at nøjagtigheden er forskellen mellem en målt værdi og den faktiske værdi, præcision er et mål for en analysemetodes indbyggede usikkerhed og påvisningsgrænsen er den mindste koncentration, der med sikkerhed kan måles.

Hvor den normale analysemetode bygger på kromatografi er nøjagtigheds- og præcisionskravene sat til 25% af parameterværdien. Dette skyldes, at selv om disse metoder har meget lave påvisningsgrænser, er det ikke muligt hermed at opnå særlig nøjagtige eller præcise resultater.

I nogle få tilfælde, hvor parameterværdien er nær ved påvisningsgrænsen med traditionelle analysemetoder, er kravene til nøjagtighed, præcision og påvisningsgrænse sat til 25% af parameterværdien.

Ved nogle parametre i tilknytning til vandbehandlingskemikalier er parameterværdien lavere end påvisningsgrænsen ved traditionelle analysemetoder. I disse tilfælde kan koncentrationen i drikkevandet beregnes ud fra koncentrationen i vandbehandlingskemikallet og den mængde vandbehandlingskemikalie, der er anvendt.

Det erkendes ved disse krav, at der er en vis usikkerhed forbundet med analyseresultater. Denne usikkerhedsgrad, analyseusikkerheden, kan begrænses gennem forfinede metoder, men kan aldrig undgås fuldstændigt. De ovenfor foreslåede værdier er ikke særlig krævende, men er tilstrækkelige til at konstatere, hvorvidt direktivets parameterværdier er overholdt.

Ved de mikrobiologiske parametre er der behov for at specificere analysemetoden, fordi analysemetoden definerer parameteren.

Forslag til
RÅDETS DIREKTIV
om kvaliteten af drikkevand

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 130 S, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Kommissionen⁽¹⁾,

i samarbejde med Europa-Parlamentet⁽²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger :

Det er nødvendigt at tilpasse Rådets direktiv 80/778/EØF af 15. juli 1980 om kvaliteten af drikkevand⁽⁴⁾, senest ændret ved direktiv 91/692/EØF⁽⁵⁾, til den videnskabelige og teknologiske udvikling; erfaringen fra gennemførelsen af direktivet har vist, at det er nødvendigt at få skabt en egnet fleksibel og gennemsigtig retlig ramme, således at medlemsstaterne kan behandle tilfælde af manglende overholdelse af normerne; direktivet må endvidere tages op til fornyet behandling på baggrund af traktaten om Den Europæiske Union, herunder navnlig nærhedsprincippet;

som følge af bestemmelsen i traktatens artikel 3 B, om at Fællesskabet kun handler i det omfang, det er nødvendigt for at nå traktatens mål, er det nødvendigt at revidere bestemmelserne i Rådets direktiv 80/778/EØF, således at vægten lægges på overholdelsen af væsentlige kvalitets- og sundhedsparametre, og det overlades til medlemsstaterne frit at tilføje de supplerende parametre, de måtte finde hensigtsmæssige;

i overensstemmelse med nærhedsprincippet kræver forskellene i de naturlige og socioøkonomiske træk i Unionens forskellige regioner, at de fleste beslutninger om kontrol, analyse og de foranstaltninger, der skal træffes for at afhjælpe manglerne, træffes på lokalt, regionalt eller nationalt plan;

fællesskabsnormer for de vigtigste sundhedsrelaterede kvalitetsparametre for drikkevand er nødvendige for at fastlægge de minimale miljøkvalitetsmålsætninger, der skal nås i forbindelse med andre fællesskabsforanstaltninger for at sikre en forsvarlig anvendelse af drikkevand;

drikkevandets betydning for menneskers sundhed gør det nødvendigt, at der på fællesskabsplan fastsættes grundlæggende kvalitetsnormer, som alt drikkevand skal opfylde;

(1) EFT nr. C

(2) EFT nr. C

(3) EFT nr. C

(4) EFT nr. L 229 af 30.8.1980, s. 11.

(5) EFT nr. L 377 af 31.12.1991, s. 48.

det er nødvendigt, at direktivet også omfatter vand, der bruges i levnedsmiddelindustrien, medmindre det kan godtgøres, at brugen af det pågældende vand ikke påvirker det færdige levnedsmiddels sundhedsmæssige egnethed;

naturligt mineralvand og vand, som er lægemidler, skal udelukkes fra dette direktivs anvendelsesområde, da der er opstillet særlige regler for disse vandtyper;

der kræves foranstaltninger til at opfylde nærmere fastsatte værdier for alle direkte sundhedsrelevante parametre og for andre parametre, hvis der indtræder en forringelse i vandkvaliteten; sådanne foranstaltninger må ikke foregribe gennemførelsen af Rådets direktiv 91/414/EØF af 15. juli 1991 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler⁽⁶⁾, senest ændret ved direktiv 94/79/EF⁽⁷⁾;

det er vigtigt at forebygge sundhedsrisici fra forurenede vand; forsyninger af forurenede vand bør forbydes eller anvendelsen heraf begrænses;

for stoffer, der er vigtige i hele Fællesskabet, er det nødvendigt at fastsætte individuelle parameterværdier, der er lave nok til sikre, at direktivets mål kan virkeliggøres;

parameterværdierne er fastsat ud fra de foreliggende videnskabelige data og ud fra forsigtighedsprincippet; disse værdier er valgt for at sikre, at drikkevand kan forbruges uden risiko gennem hele livet, og repræsenterer således et højt sundhedsbeskyttelsesniveau;

medlemsstaterne skal fastsætte værdier for andre parametre, hvis dette er nødvendigt til at beskytte befolkningens sundhed på deres territorium;

parameterværdierne skal overholdes på det stadium, hvor drikkevandet stilles til rådighed for forbrugeren;

kvaliteten af drikkevand kan påvirkes af tilstanden af bygningsinstallationer og de hertil anvendte materialer; der må i den forbindelse tages hensyn til, at ansvaret for installationernes tilstand og de anvendte materialer ikke altid påhviler medlemsstater;

medlemsstaterne bør opstille kontrolprogrammer for at efterprøve, om drikkevandet opfylder direktivets krav; kontrolprogrammerne bør være tilpasset de lokale behov og opfylde direktivets minimumskontrolkrav;

metoderne til analyse af drikkevandets kvalitet bør kunne sikre pålidelige og sammenlignelige resultater;

overholdes direktivets normer ikke, bør medlemsstaterne undersøge grunden hertil og træffe passende udbedrende foranstaltninger til at sikre, at vandkvaliteten genoprettes;

ved overskridelse af en indikatorparameter kræves der kun udbedrende foranstaltninger til at sikre sundhedsbeskyttelsen;

⁽⁶⁾ EFT nr. L 230 af 19.8.1991, s. 1.

⁽⁷⁾ EFT nr. L 354 af 31.12.1994, s. 16.

er der behov for sådanne udbedrende foranstaltninger til at genoprette drikkevandets kvalitet, bør foranstaltninger, der afhjælper problemet ved kilden, i overensstemmelse med traktatens artikel 130 R, stk. 2, foretrækkes;

for at kunne sikre uafbrudte forsyninger af drikkevand bør medlemsstaterne i særlige tilfælde have tilladelse til at meddele undtagelser fra dette direktiv, uden at dette dog må mindske sundhedsbeskyttelsen; der bør endvidere opstilles en passende ramme for meddelelse af sådanne undtagelser for at sikre, at vandet er i overensstemmelse med direktivets normer;

da det ved tilberedningen af drikkevand kan blive nødvendigt at anvende visse stoffer, kræves der regler for anvendelsen heraf for at undgå skadelige sundhedsvirkninger som følge af, at der findes for store mængder af disse stoffer eller forureninger i disse stoffer;

for at sikre det indre markeds rette funktion er det nødvendigt, at drikkevand kan omsættes frit i Unionen, medmindre markedsføring heraf kan indebære sundhedsfare;

den tekniske udvikling kan nødvendiggøre en hurtig tilpasning af de tekniske krav i bilag II og III; for endvidere at lette iværksættelsen af de i den henseende nødvendige foranstaltninger bør der fastlægges en procedure, hvorefter Kommissionen kan vedtage sådanne tilpasninger med bistand fra et udvalg sammensat af repræsentanter fra medlemsstaterne;

forbrugerne bør have passende information om drikkevandets kvalitet, om eventuelle undtagelser meddelt af medlemsstaterne og om eventuelle udbedrende foranstaltninger truffet af myndighederne; der bør endvidere tages hensyn til Kommissionens behov for både tekniske statistiske oplysninger og de enkelte borgeres ret til at indhente passende oplysninger om drikkevandets kvalitet;

under særlige omstændigheder kan det være nødvendigt at tildele medlemsstaterne en længere frist til opfyldelse af nogle af direktivets bestemmelser;

direktivet berører ikke medlemsstaternes forpligtelser med hensyn til fristen for gennemførelse i den nationale lovgivning og for anvendelsen af de direktiver, som er anført i bilag IV -

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

1. Dette direktiv vedrører kvaliteten af drikkevand. Artikel 1
(tilpasset)
2. Formålet med direktivet er at beskytte menneskers sundhed mod de skadelige virkninger forårsaget af forurening af drikkevand ved at sikre, at drikkevandet er sundt.

Artikel 2

1. I dette direktiv forstås ved drikkevand: Artikel 2
(tilpasset)
 - a) alle former for vand, der enten ubehandlet eller efter behandling anvendes til dette formål eller til anden husholdningsbrug, uanset vandets oprindelse og uanset, om det leveres gennem fordelingsnettet eller i flasker eller pakninger,
 - b) alle former for vand, der anvendes i en levnedsmiddelvirksomhed til fremstilling, behandling, konservering eller markedsføring af produkter eller stoffer bestemt til konsum, medmindre de nationale myndigheder har fastslået, at anvendelsen af vand ikke kan påvirke det færdige levnedsmiddels sundhedsmæssige egnethed. Artikel 2
(tilpasset)
2. I dette direktiv forstås ved "forbrugerens fordelingsnet" alle rør og fittings, hvorved brugerens hane er tilsluttet forsyningen, og som i henhold til gældende national ret ikke hører under vandforsyningens ansvar. Artikel 4, stk. 1
(tilpasset)

Artikel 3

Dette direktiv gælder ikke for :

- a) naturligt mineralvand, der anerkendes som sådant af de nationale myndigheder i overensstemmelse med Rådets direktiv 80/777/EØF⁽⁸⁾
- b) vand, som er lægemidler i den i Rådets direktiv 65/65/EØF⁽⁹⁾ fastsatte betydning

⁽⁸⁾ EFT nr. L 229 af 30.8.1980, s. 1.

⁽⁹⁾ EFT nr. 22 af 9.2.1965, s. 369/65.

- c) vand, der udelukkende er beregnet til husholdningsformål, som hverken har direkte eller indirekte indflydelse på de pågældende forbrugeres sundhed
- d) med forbehold af artikel 5, stk. 1, drikkevand fra en enkelt kilde, der forsyner højst 15 husstande, medmindre vandet tilbydes til salg.

Artikel 4

1. Uden at det berører deres forpligtelser i henhold til andre fællesskabsbestemmelser træffer medlemsstaterne de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at drikkevand:
 - a) opfylder de minimumskrav, der er fastsat i bilag I, del A og B, og Artikel 7, stk. 6
(tilpasset)
 - b) er frit for patogene mikroorganismer og parasitter i sundhedsfarlige mængder.
2. Medlemsstaterne træffer alle andre nødvendige foranstaltninger til at sikre, at drikkevand opfylder formålet i artikel 1.

Artikel 5

1. Medlemsstaterne sørger for, at forsyning med drikkevand, der indebærer sundhedsfare, forbydes, eller at brugen heraf begrænses. I sådanne tilfælde underrettes forbrugerne øjeblikkeligt herom og gives fornøden vejledning.
2. Myndighederne afgør i hvert enkelt tilfælde, hvilke foranstaltninger der skal træffes i henhold til stk. 1, idet de også tager hensyn til den mulige sundhedsfare ved at afbryde drikkevandsforsyningen eller begrænse brugen af drikkevand.
3. Medlemsstaterne kan opstille retningslinjer for at hjælpe myndighederne med at opfylde deres forpligtelser i henhold til stk. 2.

Artikel 6

1. Medlemsstaterne fastsætter de værdier, der skal gælde for drikkevand, for parametrene i bilag I. Artikel 7, stk. 1

2. De værdier, der fastsættes i henhold til stk. 1, må ikke være mindre strenge end værdierne i bilag I. For parametrene i bilag I, del C, behøver værdierne kun fastsættes til kontrolformål og til opfyldelse af forpligtelserne i artikel 9. Artikel 7, stk. 3 (tilpasset)
3. Medlemsstaterne fastsætter værdier for supplerende parametre, der ikke er anført i bilag I, hvis sundhedshensyn på deres nationale territorium eller en del heraf gør dette nødvendigt. Artikel 16 (tilpasset)
4. Hvis en medlemsstat finder det nødvendigt at fastsætte strengere normer, end dem der er fastsat i bilag I, del B, eller normer for supplerende parametre, som ikke er medtaget i bilag I, men som er nødvendige af hensyn til sundhedsbeskyttelsen, underretter den Kommissionen herom efter procedurene i Rådets direktiv 83/189/EØF⁽¹⁰⁾.
5. Uden at det berører procedurene i direktiv 83/189/EØF, særlig artikel 9, kan medlemsstaterne først træffe de planlagte foranstaltninger tre måneder efter denne underretning og forudsat, at Kommissionens udtalelse ikke er negativ.
6. I sidstnævnte tilfælde indleder Kommissionen inden udløbet af den periode, der er nævnt i stk. 5, proceduren i artikel 15 med henblik på at afgøre, om de påtænkte foranstaltninger kan gennemføres, i givet fald med de fornødne ændringer.

Artikel 7

1. De parameterværdier, der fastsættes i overensstemmelse med artikel 6, stk. 1, 2 og 3, skal overholdes på det stadium, hvor drikkevandet stilles til rådighed for forbrugeren eller til brug i en levnedsmiddelvirksomhed eller, for vand aftappet på flaske eller pakninger med henblik på salg, på det stadium, hvor vandet aftappes på flaske eller pakning. Artikel 12, stk. 2 (tilpasset)
2. For drikkevand, der forsynes gennem fordelingsnet, skal parameterværdierne overholdes på det stadium, hvor drikkevandet tappes fra mindst én hane på brugerens rørledning. Artikel 12, stk. 1 (tilpasset)

⁽¹⁰⁾ EFT nr. L 109 af 26.4.1983, s. 8.

3. Medlemsstaterne anses for at have opfyldt deres forpligtelser i henhold til denne artikel, artikel 4 og artikel 9, stk. 2, hvis det kan godtgøres, at manglende overholdelse af de parameter-værdier, der er fastsat i overensstemmelse med artikel 6, stk. 1, 2 og 3, skyldes forbrugerens fordelingsnet. Artikel 12, stk. 3

Artikel 8

1. Medlemsstaterne træffer alle nødvendige foranstaltninger til, at der foretages regelmæssig, repræsentativ kontrol af drikkevandskvaliteten til efterprøvning af, om det vand, der stilles til rådighed for forbrugerne, opfylder kravene i dette direktiv. Herudover træffer medlemsstaterne alle nødvendige foranstaltninger til at sikre, at kvaliteten af desinficerende behandling kontrolleres i de tilfælde, hvor tilberedning af drikkevand omfatter sådan behandling. Artikel 12, stk. 5 (tilpasset)
2. Til opfyldelse af forpligtelserne i stk. 1 opstiller myndighederne passende kontrolprogrammer for alt drikkevand. Kontrolprogrammerne skal opfylde minimumskravene i bilag II.
3. Prøvetagningsstederne fastsættes af myndighederne.
4. Der kan efter proceduren i artikel 15 opstilles fællesskabsretningslinjer for den kontrol, som er omhandlet i denne artikel.
5. a) Medlemsstaterne anvender referenceanalysemetoderne i bilag III.
- b) Der kan anvendes alternative metoder, såfremt det kan påvises, at der kan opnås ækvivalente resultater hermed. Medlemsstater, der anvender en alternativ metode, meddeler Kommissionen alle relevante oplysninger vedrørende sådanne metoder og deres ækvivalens.
- c) Er der ikke anført nogen referenceanalysemetode, kan en hvilken som helst analysemetode anvendes, såfremt den opfylder kravene i bilag III.
6. Kommissionen tager med regelmæssige mellemrum referenceanalysemetoderne i bilag III op til revision.

Artikel 9

1. Medlemsstaternes sørger for, at der ved ethvert tilfælde af manglende opfyldelse af kravene i bilag I foretages en øjeblikkelig undersøgelse med henblik på at påvise årsagen hertil.
2. Opfylder drikkevandet ikke kravene i bilag I på trods af foranstaltninger truffet for at opfylde forpligtelserne i henhold til artikel 4, stk. 1, sørger medlemsstaterne for, at der hurtigst muligt træffes udbedrende foranstaltninger til at genoprette drikkevandets kvalitet.
3. I tilfælde af manglende overholdelse af parameterværdierne eller specifikationerne i bilag I, del C, skal der kun træffes udbedrende foranstaltninger til at genoprette vandets kvalitet, hvis dette er nødvendigt af sundhedsmæssige årsager.

Artikel 10

1. Medlemsstaterne kan fastsætte undtagelser fra parameter-værdierne i bilag I, del B, i et begrænset tidsrum og inden for en maksimal værdi, som de fastlægger, såfremt undtagelsen i dette tidsrum ikke er forbundet med sundhedsfare, og såfremt drikkevandsforsyningen i det pågældende område ikke kan foregå på nogen anden rimelig måde. Artikel 9, stk. 1 og artikel 10, stk. 1 (tilpasset)
2. I forbindelse med en undtagelse, der er fastsat i overensstemmelse med stk. 1, anføres følgende:
 - a) Årsagen til undtagelsen.
 - b) Den pågældende parameter og den højeste tilladte værdi i henhold til undtagelsen.
 - c) Vedkommende geografiske område og befolkning og daglige vandforsyningsmængde.
 - d) En passende kontrolplan, om nødvendigt med øget kontrolhyppighed.
 - e) Den nødvendige varighed af undtagelsen.

f) En plan for de nødvendige udbedrende foranstaltninger, herunder en tidsplan for arbejdet og et skøn over omkostningerne.

g) Om en relevant levnedsmiddelindustri bliver berørt.

3. Finder myndighederne, at overskridelsen af parameterværdien er ubetydelig, og at udbedrende foranstaltninger i overensstemmelse med artikel 9, stk. 2, kan afhjælpe problemet inden for en frist på 10 dage, er det ikke nødvendigt, at de særlige krav i stk. 2 finder anvendelse.

I så fald skal myndighederne kun fastsætte den højeste tilladte værdi for den pågældende parameter og tidsfristen for afhjælpning af problemet.

4. Stk. 3 kan ikke længere finde anvendelse, hvis den samme parameterværdi for en given vandforsyning i løbet af de foregående 12 måneder er overskredet mere end 30 dage i alt.

5. Medlemsstater, som anvender de undtagelser, der er hjemlet i denne artikel, skal sørge for, at den befolkning, der berøres af undtagelsen, straks bliver passende underrettet om undtagelsen samt om betingelserne i forbindelse med denne. Derudover sørger medlemsstaterne om nødvendigt for, at befolkningsgrupper, som undtagelsen kan indebære en særlig risiko for, gives passende vejledning.

Disse forpligtelser gælder ikke for den i stk. 3 omhandlede situation, medmindre myndighederne fastsætter andet.

6. Bortset fra undtagelser fastsat i overensstemmelse med stk. 3 meddeler medlemsstaterne inden for 15 dage Kommissionen sådanne undtagelser samt de i stk. 2 omhandlede oplysninger, såfremt undtagelserne vedrører en vandforsyning på over 1000 m³ pr. dag.

Artikel 9, stk. 2 og
artikel 10, stk. 3
(tilpasset)

7. Bestemmelserne i denne artikel gælder ikke for drikkevand, der tilbydes til salg i flasker eller pakninger.

Artikel 11

Medlemsstaterne træffer alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at stoffer, som anvendes ved tilberedning af drikkevand, og forureninger forbundet med sådanne stoffer, ikke er til stede i større koncentrationer end nødvendigt for deres formål, og at de hverken direkte eller indirekte forringer den sundhedsbeskyttelsen, som er foreskrevet ved dette direktiv.

Artikel 8
(tilpasset)

Artikel 12

Medlemsstaterne træffer alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at gennemførelsen af bestemmelserne i dette direktiv i intet tilfælde direkte eller indirekte kan medføre forringelse af drikkevandets nuværende kvalitet, for så vidt som denne har betydning for sundhedsbeskyttelsen, eller forøgelse af forureningen af vand, der anvendes til fremstilling af drikkevand.

Artikel 11
(tilpasset)

Artikel 13

1. Medlemsstaterne kan hverken forbyde eller begrænse fri omsætning af drikkevand på grund af dets kvalitet, hvis denne opfylder mindstekravene i bilag I, del A og B.
2. Medlemsstaterne kan hverken forbyde eller begrænse markedsføring af levnedsmidler på grund af kvaliteten af vand, som er omfattet af artikel 2, stk. 1, litra b), såfremt dette vands kvalitet er i overensstemmelse med mindstekravene i bilag I, del A og B.

Artikel 4, stk. 2
(tilpasset)

Artikel 14

1. Kommissionen tager mindst hvert tiende år bilag I op til fornyet behandling i lyset af den tekniske og videnskabelige udvikling og fremsætter om nødvendigt ændringsforslag efter fremgangsmåden i traktatens artikel 189 C.
2. De ændringer, som er nødvendige for at tilpasse bilag II og III til den tekniske og videnskabelige udvikling, vedtages efter proceduren i artikel 15.

Artikel 13
(tilpasset)

Artikel 14
(tilpasset)

Artikel 15

Kommissionen bistås af et udvalg, der består af repræsentanter for medlemsstaterne, og som har Kommissionens repræsentant som formand.

Artikel 15
(tilpasset)

Kommissionens repræsentant forelægger udvalget et udkast til de foranstaltninger, der skal træffes. Udvalget afgiver en udtalelse om dette udkast inden for en frist, som formanden kan fastsætte under hensyntagen til, hvor meget det pågældende spørgsmål haster. Det udtaler sig med det flertal, der er fastsat i traktatens artikel 148, stk. 2, for vedtagelse af de afgørelser, som Rådet skal træffe på forslag af Kommissionen. Under afstemninger i udvalget tillægges de stemmer, der afgives af repræsentanterne for medlemsstaterne, den vægt, der er fastlagt i nævnte artikel. Formanden deltager ikke i afstemningen.

Kommissionen vedtager foranstaltninger, der straks finder anvendelse. Hvis de ikke er i overensstemmelse med den af udvalget afgivne udtalelse, underrettes Rådet dog straks af Kommissionen om disse foranstaltninger. I så fald gælder følgende:

Artikel 15, stk. 3,
litra a)
(tilpasset)

Kommissionen kan udsætte gennemførelsen af de foranstaltninger, den har truffet afgørelse om, i et tidsrum på højst en måned fra datoen for underretningen.

Artikel 15, stk. 3,
litra b)
(tilpasset)

Rådet kan med kvalificeret flertal træffe en anden afgørelse inden for det tidsrum, der er nævnt i ovenstående afsnit.

Artikel 15, stk. 3,
litra c)
(tilpasset)

Artikel 16

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at forbrugerne har adgang til passende og ajourførte oplysninger om drikkevandets kvalitet.
2. Uden at det berører gennemførelsen af bestemmelserne i Rådets direktiv 90/313/EØF af 7. juni 1990 om fri adgang til miljøoplysninger⁽¹⁾, offentliggør medlemsstaterne en årsrapport om drikkevandets kvalitet. Rapporten skal dække et kalenderår og offentliggøres inden udgangen af det følgende kalenderår.
3. Medlemsstaterne sender Kommissionen deres rapporter senest tre måneder efter offentliggørelsen heraf.
4. Den nærmere udformning af og minimumskravene til indholdet af de i stk. 3 omhandlede rapporter afgøres navnlig under hensyntagen til de foranstaltninger, der er nævnt i artikel 3, litra d), artikel 5, artikel 6, stk. 3, og artikel 9 og ændres om nødvendigt efter proceduren i artikel 15.

Artikel ... ændret
ved direktiv
91/692/EØF
(tilpasset)

⁽¹⁾ EFT nr. L 158 af 23.6.1990, s. 56.

5. Kommissionen gennemgår medlemsstaternes rapporter og offentliggør hvert tredje år en sammenfattende rapport om kvaliteten af drikkevandet i Fællesskabet. Disse rapporter offentliggøres senest to år efter udgangen af hver treårig rapporteringsperiode.

Artikel 17

Med forbehold af bilag I, del B, note 3, træffer medlemsstaterne de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at kvaliteten af drikkevand bringes i overensstemmelse med dette direktiv senest fem år efter dets ikrafttræden.

Artikel 19
(tilpasset)

Artikel 18

1. Medlemsstaterne kan i særlige tilfælde og for geografisk afgrænsede befolkningsgrupper indgive en særlig ansøgning til Kommissionen om en længere frist end fastsat i dette direktiv med hensyn til overholdelsen af enkelte parameterværdier i bilag I, del B. Denne bestemmelse gælder ikke for drikkevand, der tilbydes til salg i flasker eller pakninger.

Artikel 20, første
punktum
(tilpasset)

2. Den behørigt begrundede ansøgning skal indeholde en redegørelse for de opståede vanskeligheder. Den skal endvidere indeholde forslag til et handlingsprogram forsynet med en tidsplan for den nødvendige forbedring af drikkevandets kvalitet, herunder et kontrolprogram og oplysninger om omkostningerne ved planens gennemførelse. I ansøgningen anføres det også, om relevante levnedsmiddelvirksomheder vil blive berørt af ansøgningen.

Artikel 20, andet
punktum
(tilpasset)

3. Kommissionen foretager en undersøgelse af ansøgningen og træffer om nødvendigt passende foranstaltninger efter proceduren i artikel 15.

Artikel 20, tredje
punktum
(tilpasset)

Artikel 19

Direktiv 80/778/EØF ophæves med virkning fra fem år efter ikrafttrædelsesdatoen for nærværende direktiv, idet dette dog ikke berører medlemsstaternes forpligtelser med hensyn til fristerne for gennemførelse til national ret og for anvendelsen som anført i bilag IV.

Henvisninger til det ophævede direktiv forstås som henvisninger til dette direktiv og læses i overensstemmelse med sammenligningstabellen i bilag V.

Artikel 20

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest to år efter dets ikrafttræden. De underretter straks Kommissionen herom. Artikel 18, stk. 1 (tilpasset)

Når medlemsstaterne vedtager disse bestemmelser, henvises der deri til dette direktiv, eller de ledsages ved offentliggørelsen af en sådan henvisning. Nærmere regler for denne henvisning fastsættes af medlemsstaterne. Artikel 18, stk. 2 (tilpasset)

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 21

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i De Europæiske Fællesskabers Tidende.

Artikel 22

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Artikel 21

Udfærdiget i Bruxelles, den

På Rådets vegne

Formand

PARAMETRE OG PARAMETERVÆRDI**DEL A****MIKROBIOLOGISKE PARAMETRE**

PARAMETER	PARAMETERVÆRDI	ENHED
E. Coli	0	antal/100 ml
Fækale streptokokker	0	antal/100 ml
Sulfitreducerende clostridier	0	antal/20 ml

For vand, som sælges i flasker eller pakninger, gælder følgende:

E. Coli	0	antal/250 ml
Fækale streptokokker	0	antal/250 ml
Sulfitreducerende clostridier	0	antal/50 ml
Pseudomonas aeruginosa	0	antal/250 ml

DEL B

KEMISKE PARAMETRE

PARAMETER	PARAMETER-VÆRDI	ENHED
Acrylamid	0,25	µg/l
Antimon	3	µg/l
Arsen	10	µg/l
Benzen	1	µg/l
Bor	300	µg/l (note 1)
Bromat	10	µg/l
Bromdichlormethan	15	µg/l (note 2)
Cadmium	5	µg/l
Chloroform	40	µg/l (note 2)
Chrom	50	µg/l
Kobber	2	mg/l (note 1)
Cyanid	50	µg/l
1,2-dichlorethan	3	µg/l
Epichlorhydrin	0,5	µg/l
Fluorid	1,5	mg/l
Bly	10	µg/l (note 3)
Kviksølv	1	µg/l
Nikkel	20	µg/l
Nitrat	50	mg/l (note 4)
Nitrit	0,1	mg/l (note 4)
Pesticider	0,1	µg/l (note 5)
Polycycliske aromatiske hydrocarboner	0,2	µg/l; summen af koncentrationerne af bestemte forbindelser (note 6); koncentrationen af benzo(a)pyren må ikke overstige 0,01 µg/l
Selen	10	µg/l
Tetrachlorethen	40	µg/l
Trichlorethen	70	µg/l
Vinylchlorid	0,5	µg/l

- Note 1: Værdierne og klassifikationen i disse parametre kan ændres i lyset af ny videnskabelig dokumentation, som snart forventes at foreligge.
- Note 2: Værdierne for disse parametre gælder 1 time efter behandlingens afslutning. Prøverne udtages der, hvor vandet forlader behandlingsanlægget. Om nødvendigt kan parameter værdien for bromdichlormethan forhøjes til 25 µg/l, forudsat at parameter værdien for chloroform nedsættes til 30 µg/l.
- Note 3: Denne værdi, der gælder for en repræsentativ vandprøve fra vandhanen, skal overholdes senest 15 kalenderår efter dette direktivs ikrafttræden. Ved gennemførelsen af foranstaltningerne for at nå denne værdi skal medlemsstaterne prioritere de områder, hvor blykoncentrationerne i drikkevandet er høj.
- Medlemsstaterne træffer de fornødne foranstaltninger til at begrænse blyindholdet i drikkevand så meget som muligt i den periode, der er afsat til at nå til overholdelse af parameter værdien. Parameter værdien for bly er på 25 µg/l fra 5 år efter dette direktivs ikrafttræden til 15 år efter dets ikrafttræden.
- Note 4: Hvor der foretages chloraminbehandling kan disse parameter værdier erstattes med $0,5 \text{ for nitrit forudsat at } [\text{nitrat}]/50 + [\text{nitrit}]/3 \leq 1$, idet de kantede parenteser står for koncentrationer i mg/l.
- Note 5:
- Ved pesticider forstås:
 - organiske insekticider
 - organiske herbicider
 - organiske fungicider
 - organiske nematicider
 - organiske acaricider
 - organiske algiciderog lignende produkter [vækstregulatorer].
 - Parameter værdien gælder for hver enkelt pesticid.
 - Det er kun nødvendigt at kontrollere de pesticider, der formodes at kunne være til stede i det givne indvindingsområde.
 - Kommissionen undersøger, om der kan fastsættes en individuel værdi for et bestemt stof, efter en evaluering af de videnskabelige oplysninger, der er til rådighed.
- Note 6: De bestemte forbindelser er:
- benzo(a)pyren
 - fluoranthren
 - benzo(b)fluoranthren
 - benzo(k)fluoranthren
 - benzo(khi)perylene
 - indeno(1,2,3-cd)pyren

DEL C

INDIKATORPARAMETRE

PARAMETER	PARAMETER-VÆRDI	ENHED
Aluminium	200	µg/l
Ammonium	0,5	mg/l
Farve	Acceptabel for forbrugere og ingen unormal ændring	
Ledningsevne	2500	µS cm ⁻¹ ved 20°C
Opløst oxygen	≥ 50	% mætning
Brintionkoncentration	≥ 6,5 og ≤ 9,5	pH
Jern	200	µg/l
Mangan	50	µg/l
Lugt	Acceptabel for forbrugere og ingen unormal ændring	
Iltforbrug (note 1)	5	mg/l O ₂
Sulfat	250	mg/l
Smag	Acceptabel for forbrugere og ingen unormal ændring	
Total kimtal	Ingen unormal ændring	
Total coliforme	0	antal/100 ml (note 2)
Total organisk kulstof (TOC) (note 3)	4 og ingen unormal ændring	mg/l C
Turbiditet	Acceptabel for forbrugere og ingen unormal ændring	

Note 1: Denne parameter skal ikke måles, såfremt TOC-parameteren analyseres.

Note 2: For vand, som sælges i flasker eller pakninger, er enheden antal/250 ml.

Note 3: Denne parameter skal ikke måles, såfremt forsyningerne er på under 10 000 m³ om dagen.

KONTROL**TABEL A****PARAMETRE, SOM SKAL ANALYSERES****1. LØBENDE KONTROL**

Aluminium⁽¹⁾
Ammonium
Farve⁽²⁾
Ledningsevne
E. Coli
Brintionkoncentration
Jern⁽¹⁾
Nitrat⁽³⁾
Nitrit⁽³⁾
Lugt
Pseudomonas aeruginosa⁽⁴⁾
Smag⁽²⁾
Turbiditet

NOTER

1. Anvendt som flokkuleringsmiddel.
2. Kvalitativ prøve.
3. Når der er foretaget en chloraminbehandling med henblik på desinfektion. I andre tilfælde hører parametrene hjemme i listen med efterprøvningskontrol.
4. Kun for vand, som sælges i flasker eller pakninger.

2. **EFTERPRØVNINGSKONTROL**

Alle andre parametre i bilag I skal måles, medmindre de ansvarlige myndigheder konstaterer, at det er usandsynligt at en bestemt parameter inden for et tidsrum, som de selv fastlægger, i et bestemt indvindingsområde vil udvise koncentrationer, som kan medføre, at den pågældende parameterværdi ikke overholdes.

TABEL B

1. **PRØVEUDTAGNINGERNE OG ANALYSERNE MINIMALE HYPPIGHED**

(Note 1)

(Bortset fra vand, som sælges i flasker eller pakninger)

DISTRIBUERET ELLER PRODUCERET VANDMÆNGDE PR. DAG INDEN FOR ET INDVINDINGSOMRÅDE (note 2) m ³	LØBENDE KON- TROL ANTAL PRØVER PR. ÅR	EFTERPRØV- NINGSKONTROL ANTAL PRØVER PR. ÅR
≤ 100	(Note 3)	(Note 3)
> 100 ≤ 1000	1	(Note 3)
> 1000 ≤ 2000	3	1
> 2000 ≤ 10 000	12	1
> 10 000 ≤ 20 000	60	1
> 20 000 ≤ 30 000	120	2
> 30 000 ≤ 60 000	180	3
> 60 000 ≤ 100 000	365	6
> 100 000 ≤ 200 000	730	10
> 200 000 ≤ 300 000 (note 4)	1460	20

2. PRØVEUDTAGNINGERNE OG ANALYSERNE MINIMALE HYPPIGHED VED SALG AF VAND I FLASKER OG PAKNINGER (FORELØBIGT)

PRODUCERET VANDMÆNGDE TIL SALG I FLASKER ELLER PAKNINGER PR. DAG* (note 1) m ³	L Ø B E N D E KONTROL ANTAL PRØVER PR. ÅR	EFTERPRØVNINGSKONTROL ANTAL PRØVER PR. ÅR
≤ 1	(Note 6)	(Note 6)
> 1 ≤ 10	1	1
> 10 ≤ 20	3	1
> 20 ≤ 100	12	1
> 100 ≤ 200	60	1
> 200 ≤ 300	120	2
> 300 ≤ 600	180	3
> 600 ≤ 1000	365	6
> 1000 ≤ 2000	730	10
> 2000 ≤ 3000 (note 5)	1460	20

*: Vandmængderne bestemmes ved at beregne gennemsnittet i løbet af et kalenderår.

Note 1: Hvor stor en del af prøverne, der tages henholdsvis fra forbrugernes haner og inden for indvindingsområdet, afhænger af områdets størrelse. For vandforsyninger på 20 000 m³ pr. dag kan omkring 50% tages inden for behandlings- og distributionssystemet.

Note 2: Et indvindingsområde er et geografisk afgrænset område, inden for hvilket drikkevandet indvindes fra en eller flere kilder, og inden for hvilket vandkvaliteten tilnærmelsesvis kan anses for at være ensartet.

Note 3: Hyppigheden fastsættes af den pågældende medlemsstat, men vand som bruges i levnedsmiddelindustrien skal kontrolleres mindst en gang om året.

Note 4: Overskrider den distribuerede vandmængde 300 000 m³ pr. dag, beregnes den minimale prøvetagningshyppighed i forhold til den der gælder for distribuerede vandmængder på over 100 000 m³ pr. dag.

Note 5: Overskrider den producerede vandmængde til salg i flasker eller pakninger 3000 m³ pr. dag, beregnes den minimale prøvetagningshyppighed i forhold til den der gælder for producerede vandmængder på over 1000 m³ pr. dag.

Note 6: Hyppigheden fastsættes af den pågældende medlemsstat.

REFERENCEANALYSEMETODER

1. **PARAMETRE FOR HVILKE DER IKKE ER FASTSAT NOGEN REFERENCE-ANALYSEMETODE**

Farve
Lugt
Smag
Turbiditet

2. **PARAMETRE FOR HVILKE DER ER FASTSAT KVALITETSKRAV**

- 2.1 For følgende parametre er der fastsat kvalitetskrav i form af nøjagtighed, præcision og påvisningsgrænse, som den anvendte analysemetode skal opfylde ved målingen af koncentrationer svarende til parameterværdien.

PARAMETER	N Ø J A G - T I G H E D I % AF PARAME- TERVÆR- DIEN (Note 1)	P R Æ C I - S I O N I % AF PARA- METER- VÆRDIEN (Note 2)	P Å V I S N I N G S - G R Æ N S E I % AF PARAME- T E R V Æ R - D I E N (Note 3)	BETINGELSER
Acrylamid				Kontrolleres ved produkt- specifikation
Aluminium	10	10	10	
Ammonium	10	10	10	
Antimon	10	10	10	
Arsen	10	10	10	
Benzen	25	25	10	
Bor	10	10	10	
Bromat	25	25	25	
Bromdichlormethan	25	25	10	
Cadmium	10	10	10	
Chloroform	25	25	10	
Chrom	10	10	10	
Ledningsevne	10	10	10	
Kobber	10	10	10	

PARAMETER	N Ø J A G - T I G H E D I % A F P A R A M E - T E R V Æ R - D I E N (Note 1)	P R Æ C I - S I O N I % A F P A R A - M E T E R - V Æ R D I E N (Note 2)	P Å V I S N I N G S - G R Æ N S E I % A F P A R A M E - T E R V Æ R - D I E N (Note 3)	B E T I N G E L S E R
Cyanid (Note 4)	10	10	10	
1,2-dichlorethan	25	25	10	
Opløst oxygen	10	10	10	
Epichlorhydrin				Kontrolleres ved produkt- specifikation
Fluorid	10	10	10	
Jern	10	10	10	
Bly	10	10	10	
Mangan	10	10	10	
Kviksølv	10	10	10	
Nikkel	10	10	10	
Nitrat	10	10	10	
Nitrit	10	10	10	
Iltforbrug (Note 5)	25	25	10	
Pesticider (Note 6)	25	25	25	
Polycykliske aromatiske hydrocarboner (Note 7)	25	25	25	
Selen	10	10	10	
Sulfat	10	10	10	
Tetrachlorethen	25	25	10	
Total organisk kulstof	10	10	10	
Trichlorethen	25	25	10	
Vinylchlorid				Ved produkt- specifikation

- 2.2 For brintionkoncentrationen er kvalitetskravet, at den anvendte analysemetode skal være i stand til at måle koncentrationer svarende til parameterværdien med en nøjagtighed på 0,2 pH og en præcision på 0,2 pH.

Note 1: Dette udtryk er defineret i ISO- standard ***.

Note 2: Dette udtryk er defineret i ISO- standard ***.

Note 3: Dette udtryk er defineret i ISO- standard ***.

Note 4: Ved metoden bestemmes total cyanid i alle former.

Note 5: Oxidationen gennemføres ved 10 minutters kogning i surt miljø under anvendelse af permanganat.

Note 6: Kvalitetskravet gælder for de enkelte pesticider.

Note 7: De individuelle stoffer er specificeret i bilag I.

3. ***DER ER FASTSAT SÆRLIGE ANALYSEMETODER FOR FØLGENDE PARAMETRE:***

Total coliforme

Membranfiltrering efterfulgt af inkubation på laurylsulfat-bouillon (note 1) i 4 timer ved 30°C efterfulgt af 14 timer ved 37°C. Tælling af alle gule kolonier, uanset størrelse.

E. coli

Membranfiltrering efterfulgt af inkubation på laurylsulfat-bouillon (note 1) i 4 timer ved 30°C efterfulgt af 14 timer ved 44°C. Tælling af alle gule kolonier, uanset størrelse.

Fækale streptokokker

Membranfiltrering efterfulgt af inkubation på enterococcus-agar (note 2) i 48 timer ved 37°C. Tælling af alle lyserøde, røde eller rødbrune kolonier, som er glatte og konvekse.

Sulfitreducerende clostridier

Prøven holdes på 75°C i 10 minutter inden membranfiltrering. Inkubation på tryptose-sulfit-cycloserinagar ved 37°C (note 3) under anaerobe forhold. Tælling af alle sorte kolonier efter 24 og 48 timers inkubation.

Pseudomonas aeruginosa

Membranfiltrering efterfulgt af inkubation i en lukket beholder ved 37°C på modificeret Kings A bouillon (note 4) i 48 timer. Tælling af alle kolonier med grøn, blå eller rødbrun pigment og kolonier som fluorescerer.

Total kimtal

Inkubation på gærekstrakt-agar (note 5) i 72 timer ved 22°C og i 24 timer ved 37°C.
Tælling af alle kolonier.

Note 1

Laurylsulfat-bouillon sammensættes således:

Peptone	40 g
Gærekstrakt	6 g
Laktose	30 g
Phenolrød opløsning ^(*)	50 ml
Natriumlaurylsulfat	1 g
Destilleret vand	til 1 liter

^(*) opløsning i vand med 4 g/l.

Note 2

Enterococcus-agar sammensættes således:

Tryptose	20 g
Gærekstrakt	5 g
Glukose	2 g
Dikaliumhydrogenfosfat	4 g
Natriumazid	400 mg
2,3,5-triphenyltetrazoliumchloridopløsning ^(*)	10 ml
Destilleret vand	til 1 liter

^(*) Opløsningen indeholder 10 g/l 2,3,5-triphenyltetrazoliumchlorid.

Note 3

Tryptose-sulfit-cycloserinagar sammensættes således:

Tryptose	15 g
Soya-peptone	5 g
Gærekstrakt	5 g
Natriummetabisulfit	1 g
Jern(III)ammoniumcitrat	1 g
Agar	12 g
Destilleret vand	til 1 liter

Umiddelbart inden anvendelse blandes agaren med en opløsning, som indeholder 10 g/l D-cycloserin, i forholdet 4 ml opløsning til 100 ml agar.

Note 4

Modificeret Kings A bouillon sammensættes således:

Peptone	20 g
Ethanol	25 ml
Vandfri kaliumsulfat	10 g
Vandfri magnesiumchlorid	1,4 g
Cetyltrimethylammoniumbromid	0,5 g
Destilleret vand	til 1 liter

Note 5

Gærekstrakt-agar sammensættes således:

Gærekstrakt	3 g
Peptone	5 g
Agar	12 g
Destilleret vand	til 1 liter

MEDDELELSE

Frister for gennemførelse i den nationale lovgivning og for anvendelsen.

Direktiv 80/778/EØF Gennemførelse 17. juli 1982 Anvendelse 17. juli 1985 Alle medlemsstater bortset fra Spanien, Portugal og de nye delstater i Tyskland	Direktiv 81/858/EØF (Tilpasning som følge af Grækenlands tiltrædelse)	Tiltrædelsesakt for Spanien og Portugal Spanien: gennemførelse 1. januar 1986 anvendelse 1. januar 1986 Portugal: gennemførelse 1. januar 1986 anvendelse 1. januar 1989	Direktiv 90/656/EØF for de nye delstater i Tyskland	Direktiv 91/629/EØF
Artikel 1 til 14			Anvendelse 31. december 1995	
Artikel 15	Ændret med virkning fra 1. januar 1981	Ændret med virkning fra 1. januar 1986		
Artikel 16				
Artikel 17				Ny artikel 17a indsat
Artikel 18				
Artikel 19		Ændret	Ændret	
Artikel 20				
Artikel 21				

SAMMENLIGNINGSTABEL

DETTE DIREKTIV	DIREKTIV 80/778/EØF
Artikel 1, stk. 1	Artikel 1, stk. 1
Artikel 1, stk. 2	-
Artikel 2, stk. 1, litra a) og b)	Artikel 2
Artikel 2, stk. 2	-
Artikel 3, litra a) og b)	Artikel 4, stk. 1
Artikel 3, litra c) og d)	-
Artikel 4, stk. 1	Artikel 7, stk. 6
Artikel 4, stk. 2	-
Artikel 5	-
Artikel 6, stk. 1	Artikel 7, stk. 1
Artikel 6, stk. 2, første punktum	Artikel 7, stk. 3
Artikel 6, stk. 2, andet punktum	-
Artikel 6, stk. 3	Artikel 16
Artikel 6, stk. 4	-
Artikel 6, stk. 5	-
Artikel 6, stk. 6	-
Artikel 7, stk. 1	Artikel 12, stk. 2
Artikel 7, stk. 2	-
Artikel 7, stk. 3	-
Artikel 8, stk. 1	Artikel 12, stk. 1
Artikel 8, stk. 2	-
Artikel 8, stk. 3	Artikel 12, stk. 3
Artikel 8, stk. 4	-
Artikel 8, stk. 5	Artikel 12, stk. 5
Artikel 8, stk. 6	-
Artikel 9	-
Artikel 10, stk. 1	Artikel 9, stk. 1, og artikel 10, stk. 1
Artikel 10, stk. 2-5	-

DETTE DIREKTIV	DIREKTIV 80/778/EØF
Artikel 10, stk. 6	Artikel 9, stk. 2, og artikel 10, stk. 3
Artikel 10, stk. 7	-
Artikel 11, stk. 1	Artikel 8
Artikel 12	Artikel 11
Artikel 13, stk. 1	-
Artikel 13, stk. 2	Artikel 4, stk. 2
Artikel 14	Artikel 13
Artikel 15, stk. 1	Artikel 14
Artikel 15, stk. 2	Artikel 15
Artikel 15, stk. 3	Artikel 15, stk. 3, litra a), b) og c)
Artikel 16, stk. 1	-
Artikel 16, stk. 2-5	Artikel 17a (indsat ved direktiv 91/692/EØF)
Artikel 17	Artikel 19
Artikel 18	Artikel 20
Artikel 19	-
Artikel 20	Artikel 18
Artikel 21	-
Artikel 22	Artikel 21

FINANSIERINGSOVERSIGT

DEL 1 - Finansielle virkninger (del B i budgettet)

1. FORANSTALTNINGENS BETEGNELSE

Ændring af Rådets direktiv 80/778/EØF om kvaliteten af drikkevand.

2. BUDGETPOST

B4-304 Miljølovgivning, undersøgelser og tjenesteydelser.

3. RETSGRUNDLAG

Forslaget fremsættes med hjemmel i artikel 130 S, stk. 1, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab. Det nye retsgrundlag erstatter artikel 235 og 100 i det nugældende direktiv, der blev vedtaget på et tidspunkt, hvor traktaten ikke havde nogen miljøbestemmelser.

4. BESKRIVELSE AF FORANSTALTNINGEN

4.1 Foranstaltningens generelle formål

Beskyttelse af menneskers sundhed ved at sørge for sundt drikkevand.

4.2 Foranstaltningens varighed og nærmere bestemmelser for dens forlængelse/fornyelse

Det foreslås, at kvalitetsnormerne for drikkevand skal opfyldes senest 5 år efter meddelelsen af direktivet.

Der vil blive foreslået en ændring af direktivet, når Kommissionen finder det hensigtsmæssigt.

5. KLASSIFIKATION AF UDGIFTERNE/INDTÆGTERNE

Forslaget medfører både obligatoriske og ikke-obligatoriske udgifter.

Opdelte bevillinger.

6. UDGIFTERNES ART

- Undersøgelser og tjenesteydelser, som har direkte forbindelse med opnåelsen af målet for foranstaltningen, hvoraf de udgør en integrerende del, med henblik på den fornødne teknisk-videnskabelige rådgivning ved gennemførelsen af forslaget.
- Offentliggørelse af periodiske rapporter.
- 100% tilskud.

- Udgifterne får form af undersøgelser og tjenesteydelser i opdrag for Kommissionen.

7. FINANSIELLE VIRKNINGER

7.1 Beregningsmetode for de samlede omkostninger ved foranstaltningen (fastlæggelse af gennemsnitsomkostningerne pr. enhed):

- teknisk bistand (tjenesteydelser) 100 000 ECU/år
- teknisk-videnskabelige undersøgelser 200 000 ECU/år
- udarbejdelse og forelæggelse af Fællesskabets rapport om drikkevandskvaliteten hvert tredje år, idet den første rapport dækker perioden 1998-2000. Samlede omkostninger pr. rapport 300 000 ECU. Den første rapport skal forelægges i år 2001.

Alle omkostninger er i 1994-ECU.

7.2 Omkostningernes fordeling på foranstaltningens elementer (forpligtelsesbevillinger i 1000 1994-ECU).

	1995	1996	1997	1998	I ALT
Teknisk bistand	100	100	100	100	400
Undersøgelser	200	200	200	200	800
Rapporter	0	0	0	0	0

7.3 Vejledende forfaldsplan for bevillingerne

Der er ikke noget "anslået behov" i forbindelse med denne foranstaltning.

8. FORHOLDSREGLER MOD SVIG (OG FORVENTEDE RESULTATER HERAF)

- Det vil i kontrakterne blive udtrykkelig nævnt, at alt udført arbejde er Kommissionens ejendom.
- Den endelige udbetaling til kontrahenterne vil først finde sted efter modtagelsen og gennemgangen af de bestilte undersøgelser eller tjenesteydelser.
- Kontrakterne vil indeholde bestemmelser om inspektion på kontrahentens ejendom.

DEL 2: ADMINISTRATIVE UDGIFTER (DEL B I BUDGETTET)

A 2510: Udgifter til møder i udvalg og komitéer, hvis høring er obligatorisk i forbindelse med udstedelse af fællesskabsretsakter.

1. Personaleforøgelse

Vedtagelse af forslaget medfører ikke nogen nettoforøgelse af personalet.

2. Driftsudgifter som følge af foranstaltningen (i 1994-priser)

Tidligst fra 1996:

Rejseomkostninger for det udvalg, der er nævnt i forslagets artikel 15.

Udgifter: $12 \times 658 \text{ ECU/møde} \times 2 \text{ møder/år} = 15\,972 \text{ ECU/år}$.

DEL 3 - OPLYSNINGER OM COST/EFFECTIVENESS

1. Specifikke og kvantificerbare mål, målgruppe

Forslagets generelle mål er at sørge for en sund drikkevandsforsyning. Dette betyder, at kvaliteten af det drikkevand, der stilles til rådighed, skal være i overensstemmelse med de minimumskvalitetsnormer, der er fastsat i bilag I til det foreslåede direktiv, og som skal være opnået 5 år efter meddelelsen af direktivet.

Målgruppen er den befolkning, der får drikkevandet stillet til rådighed via et distributionsnet eller i flasker eller pakninger.

2. Begrundelse for foranstaltningen

- Gennemførelse af nærhedsprincippet i direktivet, som aftalt på Det Europæiske Råds møde i Bruxelles i 1993, ved at begrænse kvalitetsparametrene til dem, der er afgørende for menneskers sundhed, og ved at overlade det til medlemsstaterne frit at fastsætte andre parametre, som de måtte finde hensigtsmæssige.
- Ændring af det gældende direktiv på en måde, som vil hjælpe medlemsstaterne med at overvinde vanskelighederne ved at gennemføre det gældende direktiv.
- Tilpasning til den tekniske og videnskabelige udvikling af det gældende direktiv, som blev foreslået i 1975 og vedtaget i 1980.

Erfaringen har vist, at det gældende direktiv effektivt har sikret en god drikkevandskvalitet i Fællesskabet. Et direktiv er et instrument, som gør det muligt at fastsætte målsætninger i form af en minimumskvalitet for drikkevandet på fællesskabsplan, samtidig med at det overlades til medlemsstaterne selv at bestemme, hvilke midler de vil anvende til at nå disse målsætninger.

I overensstemmelse med traktaten bærer medlemsstaterne omkostningerne ved at gennemføre direktivet. Disse omkostninger, som næsten udelukkende vedrører overholdelsen af nye sundhedsbaserede normer for bly i drikkevandet, anslås at ville kræve investeringer på omkring 50 mia. ECU

3. Overvågning og evaluering af foranstaltningen

Referencegrundlaget for drikkevandskvaliteten findes i de treårige rapporter, som medlemsstaterne forelægger for Kommissionen ifølge medlemsstaternes rapporteringspligt under det gældende direktiv. Under det ændrede direktiv får medlemsstaterne pligt til at offentliggøre årlige rapporter om drikkevandskvaliteten inden for deres område og at forelægge disse rapporter for Kommissionen.

Kravene til rapportformatet fastlægges på fællesskabsplan og kravene til medlemsstaternes kontrol og til analysemetoderne skal sikre sammenligneligheden med direktivets minimumsnormer og også mellem de enkelte medlemsstater.

Medlemsstaternes rapporter vil danne grundlag for treårige fællesskabsrapporter med henblik på at følge og analysere gennemførelsen af direktivet.

4. Budgetsammenhængen

Foranstaltningen er medtaget i den finansielle planlægning i GD XI med hensyn til vandbeskyttelse.

ISSN 0254-1459

KOM(94) 612 endelig udg.

DOKUMENTER

DA

14 10

Katalognummer: CB-CO-95-006-DA-C

ISBN 92-77-84803-0

Kontoret for De Europæiske Fællesskabers Officielle Publikationer
L-2985 Luxembourg